Пам'ятаймо про Україну!

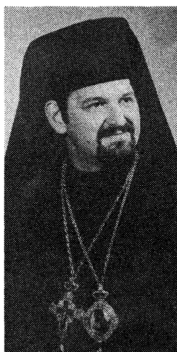
SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 98 JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MAY 23, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 23-го ТРАВНЯ 1997 р. Ч. 98 РІК CIV.

ВІДЗНАЧАТЬ 25-РІЧЧЯ ЄПИСКОПАТУ МИТРОПОЛИТА КОНСТАНТИНА

С. Бавнд Брук, Н. Дж. — Як інформують із Консисторії Української Православної Церкви в ЗСА, в суботу, 31-го травня, вірні цієї Церкви будуть урочисто відзначувати 25-річчя єпископату Митрополита Константина, а рівночасно 30-річчя його священства.

Митрополит Константин

Також того ж дня Митрополит Константин буде проголошений духовним провідником Центральної епархії Української Православної Церкви в ЗСА.

Усі ці святкування відбудуться в часі торжественної Служби Божої у катедрі св. Володимира в Пармі, Огайо. Церковні відправи розпочнуться о год. 9:15 ранку та в них візьмуть участь поруч із служителями Архиєпископи Антоній і Всеволод, Юпископ Паїсій, як і парох катедри о. Іван Наконечний і колишній парохемерит о. Степан Ганкевич, а також місцеве духовенство. О год. 1-ій полудня відбудеться святочний бенкет з програмою.

Митрополит Константин є першим єпископом Української Православної Церкви, який народився в ЗСА. Він закінчив Семінарію св. Андрія у Вінніпегу, а відтак Православний теологічний семінар св. Володимира в ЗСА. Свій науковий ступень здобув із філософії в університеті Піттсбургу. Був висвячений на священика УПЦ Митрополитом Йоаном в липні 1967 року, а в 1972 році Єпископом в катедрі св. Володимира у Філядельфії з рук Митрополита Мстислава і Архиєпископа Марка. Ювіляят відіграв ключеву ролю у включенні Української Православної Церкви в ЗСА під юрисдикцію Патріярхату в Константинополі у 1994 і 1995 роках, очолюючи делегації до Туреччини на побачення з Патріярхом Вартоломеєм І. В листопаді 1996 року Митрополит Константин очолив цілу Українську Православну Церкву в ЗСА, як вислід поєднання Української Православної Церкви в Америці із Українською Православною Церквою в ЗСА.

Консисторія Української Православної Церкви в ЗСА щиро запрошує усіх вірних взяти участь у запланованих торжествах.

Квитки на бенкет в ціні 39 дол. і 15 дол. для студентів можна замовляти телефонічно в Консисторії (908)365-0090.

Катедра св. Володимира находиться в Пармі при 5913 Стейт ровд.

Розгляд бюджету відкладено до червня

Київ. — Надії на те, що цього місяця буде прийнято державний бюджет на 1997 рік, зникли 20-го травня, після того, як Верховна Рада відклала розгляд проєкту до наступного місяця, повідомило агентство Ройтерс.

Замість того, щоб допрацьовати останній тиждень травня у парляменті, як це пропонували голови комісій, депутати вирішили провести цей час у своїх виборчих округах.

День перед тим Президент Леонід Кучма, виступаючи на VI надзвичайному з'їзді Українського Союзу Промисловців і Підприємців, знову піддав критиці Верховну Раду за гальмування економічних реформ і за те, що вона досі не прийняла бюджету на новій податковій основі, від якого залежить надання Україні трибільйонового кредиту від Міжнародного валютного фонду.

Заступник голови парляменту Віктор Мусіяка заявив 19-го травня, що керівники депутатських фракцій і комісій висунули умови прийняття бюджету, які мають бути оприлюднені наприкінці цього місяця.

Як відомо, проєкт бюджету у першому читанні депутати схвалили в грудні минулого року, пославши його на допрацювання в Кабінет Міністрів. Відтоді на початку квітня зрезигнував з посту віцепрем'єра з питань економічної реформи Віктор Пинзеник, незадоволений повільним ходом реформ. Як відомо, В. Пинзеник відіграв важливу ролю в успішному впровадженні гривні і є автором нових податкових законопроєктів.

Призначений замість нього Сергій Тигипко дістав 20-го травня нові уповноваження від Уряду. Його рішення тепер є зобов'язуючими для законодавчих органів, підприємств і організацій. Минулого тижня Л. Кучма доручив йому очолювати тимчасову банкову раду, метою якої є забезпечення виконання монетарної і кредитової політики.

Лідери Шинн Фейн відмовилися присягати

Лондон. — Лідери католицької республіканської олстерської партії Шинн Фейн Джеррі Адамс і Мартін МекҐіннес не дістануть дозволу взяти участь у першій сесії нового англійського парляменту, поки не складуть обов'язкову для всіх депутатів присягу вірности королеві Єлисаветі II.

Після переговорів у Вестмінстерському палаці з керівниками нижньої палати Дж. Адамс і М. МекҐіннес сказали у розмові з журналістами, що не тільки не збираються заприсягати британській короні, але вважають поширення юрисдикції Лондону на Північну Ірляндію „незаконною акцією, яка унеможливлює процес мирного врегулювання в Олстері".

Дж. Адамс і М. МекҐіннес є чільними постатями в партії Шинн Фейн, а вона, як відомо, виконує функцію легальної політичної сили забороненої Ірляндської республіканської армії, яка не гребує ніякими методами, в тому числі й терором, домагаючись незалежности Північної Ірляндії від британського панування.

У ВІВТОРОК, 20-ГО ТРАВНЯ, провідник демократичної меншости в Палаті Репрезентантів конгресмен Ричард Гепгардт публічно заявив, що він в принципі не погоджується зі запропонованим і узгідненим з республіканцями бюджетом Білого Дому. У своєму виступі в Палаті Репрезентантів на відкритті дебат в справі бюджету він сказав, що „запропонований бюджет є дефіцитним у багатьох аспектах, він є дефіцитним у принципах, дефіцитним у чесності, дефіцитним у податковій справедливості, але найгіршим є це, що він є дефіцитним в доларах". Хоч протиставлення Р. Гепгардта не зупинить схвалення бюджету, але його заваги можуть мати вплив у майбутньому, зокрема коли він уважається одним із серйозніших демократичних кандидатів у президентських виборах у 2000 році.

Росія змушена зменшити бюджет

Москва. — Уряд президента Боріса Єльцина, котрий в основному взяв на себе завдання провести в Росії потрібні реформи, для того щоб спрямувати економіку країни на ринкову систему, був змушений в середу, 21-го травня, запропонувати Державній думі значне зменшення державного бюджету. Причиною цього стала надто велика прогалина в приходах до державної казни.

У своїй прямій та гострій промові до депутатів Державної думи прем'єрміністер Віктор Черномирдін заявив, що намагання уряду зібрати гроші від тих, які викручуються в той чи інший спосіб платити податки не були успішними, що й примусило уряд запропонувати 20-відсоткове зменшення державного бюджету на 1997 рік.

Пропоновані В. Черномирдіном рекомендації вже почато вводити в життя указами, котрі зуміли відкласти гроші для заробітних платень і пенсій, що вже місяцями не були виплачувані громадянам, та зменшити урядову підтримку для індустрії та сільського господарства.

Цей новий плян вказує на впливи таких реформістів в уряді Б. Єльцина як Боріс Нємцов і Анатолій Чубайс, які зовсім ясно заявляють, що будучність Росії залежатиме від зменшення податків, врегулювання існуючих монополій та унезалежнення державних компаній від урядових субсидій.

В. Черномирдін категорично відмовився від пропозиції комуністів, щоб уряд надрукував більше грошей для покриття згаданої прогалини в бюджеті, зазначуючи, що це відразу спровокує інфляцію та здестабілізує економіку.

Згідно зі законом, Державна дума є зобов'язана затримати видатки, коли прибутки схваленого бюджету залягають на 10 відсотків, тому дорадники президента Б. Єльцина намагаються переконати депутатів Державної думи, що їхні пропозиції є єдиною можливістю виходу з існуючої кризи. Все це наслідки схваленого Державною думою нереалістичного бюджету в сумі 530 блн. рублів, /приблизно 92 блн. дол./ з уявними приходами.

Україна і Польща підписали деклярацію про примирення

Київ. — Президенти України і Польщі підписали 21-го травня деклярацію про примирення, яка символічно кладе кінець багатовіковому кривавому конфліктові між двома народами, повідомили засоби масової інформації.

Леонід Кучма і Алєксандер Квасневський, який прибув до Києва з офіційною візитою, поставили свої підписи під деклярацією про згоду і єдність, заклавши тим самим новий фундамент під українсько-польські відносини.

„Німці і французи, німці і чехи, німці і поляки, мадяри і румуни примирилися, не зважаючи на важкі історичні події і нетерпимість та війни в минулому. Ми маємо унікальну нагоду і ми не маємо права її упустити. Минуле не повинно повторитися в майбутньому", — сказав А. Квасневський після церемонії підписання, яка відбулася в Інституті Міжнародних Відносин в присутності сотень студентів.

Як відомо, українсько-польська ворожнеча тягнеться від XVI-XVII століть, коли козаки вибоювали незалежність України від Польщі і чинили опір католиченню традиційно православних українських земель. Однак найболючішою сторінкою в історії обох народів є українсько-польський конфлікт під час Другої світової війни, в якому загинули десятки тисяч осіб з обох сторін. Крім того, в 1947 році 150,0000 українців було насильно розселено в межах Польщі в рамках акції „Вісла".

„Якщо в минулому пролилася кров, про це потрібно сказати. Ми розуміємо це, прощаючи і прохаючи прощення", — сказав Л. Кучма.

Як відомо, Київ і Варшава мають добрі відносини від 1991 року, коли Польща першою визнала незалежність України. Відтоді обидві країни почали розглядати себе як стратегічні партнери. Польща вважає, що стабільна і незалежна Україна є важливою для її безпеки, бо лежить між нею і Росією. Україна, підтримуючи на відміну від Москви бажання Варшави стати членом НАТО, вбачає в Польщі шлях до інтеграції в Европу.

Л. Кучма і А. Квасневський засудили також наполягання Росії в тому, що членами НАТО можуть стати тільки колишні совєтські сателіти і ні в якому разі не республіки колишнього СССР. А. Квасневський зазначив, що Росія не має права вето щодо проведення незалежної закордонної політики суверенних держав. Сьогоднішня Европа відрізняється від тієї, яка була кілька років тому, сказав він.

Союзівка влаштовує День Батька

Джерзі Сіті. Н. Дж. — Український Народний Союз святкує День Батька на Союзівці. В неділю, 15-го червня ц.р., в українській католицькій церкві св. Трійці відправиться Молебень в наміренні батьків. По полудні відбудеться мистецька програма, де виступлять танцювальний ансамбль „Аркан" із Торонто, Канада, під проводом Данові Стечишин та Леся Грабова, солістка зі Львова.

За дальшими інформаціями проситься слідкувати в „Свободі" та „Українському Тижневику". УНСоюз заохочує членів і нечленів прибути на Союзівку на цей вікенд та гідно вшанувати наших батьків. Союзовим відділам та округам пропонується заздалегідь організувати прогульки, щоб скористати із знижених цін на Союзівці. За замовленням слід телефонувати на число (914) 626-5641.

ВІДБУЛИСЯ НАРАДИ УВКР І КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ У ПОЛЬЩІ

Частина Президії конґресу. Промовляє М. Чех, праворуч від нього голова ОУП Ю. Рейт.

(В. П.) — 3-го квітня ц. р. у Варшаві відбулася засідання Української Всесвітньої Координаційної Ради (УВКР), яким проводив її голова Іван Драч, а секретарював Михайло Слабошпицький. В засіданні взяло участь біля 25 осіб, представників централь і організацій України, як також східної і західної діяспор — з України, Росії, Польщі, Чехії, Словаччини, Мадярщини, Німеччини, Бельгії, Литви і ЗСА. Були також присутні журналісти з „Нашого Слова", що появляється у Варшаві, і „Час-Тайму" з Києва.

І. Драч зреферував питання підготови до Світового Форуму, що має відбутися у Києві в днях

(Закінчення на стор. 8-ій)

ВРУЧЕНО НАГОРОДИ

Черкащина (УНІАР). — В неділю, 18-го травня, у Каневі на Тарасовій горі Президент України Леонід Кучма вручив групі діячів культури і мистецтва відзнаки лавреатів державної премії України за 1996 рік. Л. Кучма у вітальній промові зазначив, що для України дуже важливою є роля інтеліґенції у формуванні та здійсненні національної ідеї.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

КОНФЕРЕНЦІЯ В СПРАВІ ТРАНСПОРТУ

КИЇВ. — Тут відбулася конференція на тему участи України в Міжнародній чорноморській транспортовій конференції. Перший віцепрем'єр-міністер України Василь Дурдинець зазначив, що хоча в Україні минулого року ухвалено постанову про пріоритетність розвитку національних транспортних коридорів і входження їх у міжнародну систему, а концепцію розроблено і погоджено, без серйозних інвестицій країні це не підняти. Сьогодні є кілька автомобільних переходів та цікавих пропозицій для доповнення міжнародного транспортового коридору ч.9 в напрямі Гданськ-Варшава-Ковель-Одеса. Проте через територію України можуть проходити найкоротші транспортові коридори зі Західної Европи, Прибалтики, Скандинавії, Англії, Південної Европи у країни Сходу, Закавказзя, Середньої Азії, Казахстану, Китаю. На жаль, сказав В. Дурдинець, в Україні нехтується економічні користі від транзиту.

П. ЛАЗАРЕНКО ВВАЖАЄ 1997 РІК ПЕРЕЛОМОВИМ

КИЇВ. — Прем'єр-міністер України Павло Лазаренко в інтерв'ю для "Волл Стріт Джорнал" та газети "Всеукраїнські Вєдомості" сказав, що Уряд і Президент роблять усе можливе для ухвалення нових податкових законів і закінчення великої приватизації. "Я не вірю, що інвестори захочуть мати справу з державними підприємствами", — сказав голова Уряду України. Не зважаючи на існуючі проблеми, він вірить, що 1997 рік стане переломовим для української економіки і що в кінці року можна сподіватися одного відсотка приросту внутрішнього валового продукту: "Я абсолютно впевнений, що з новим податковим законодавством, завершивши приватизацію, створивши сприятливі умови для власника, до кінця року ми вийдемо на якісно нові показники". На запитання щодо економічної залежности України від Росії, П. Лазаренко відповів, що 48 відсотків зовнішнього українського товарообігу припадає на Росію. На першому місці є частини для виробництва машин та енергоносії. П. Лазаренко спростував по-відомлення про свою причетність до комерційних структур. Він запевнив, що не пов'язаний з жодною з них.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД НЕ ЗАПЕРЕЧУЄ ПРОТИ СУМІСНИЦТВА ДЕЯКИХ ДЕПУТАТІВ

КИЇВ. — Українські парляментаристи відтепер можуть поєднувати працю у Верховній Раді з іншою працею, але тільки у випадках, якщо їх призначено на ті пости до 8-го червня 1995 року, тобто до дня підписання Конституційної угоди. Таке рішення ухвалив Конституційний суд України. Він також постановив, що можуть не присягати Україні 63 депутати, обрані до ухвалення Конституції.

АНТАРКТИЧНА ЕКСПЕДИЦІЯ

ОДЕСА. — Сюди 15-го травня прибув науково-дослідний корабель Українського наукового центру екології моря Міністерства Екологічної Безпеки України "Ернест Кренкель". На ньому повернулася перша українська антарктична експедиція, яка виконала заплановані завдання із зондування поверхні моря, морського дна та стану льодового покриву приантарктичних акваторій. Залога корабля доставила на Українську Антарктичну Станцію "Академік Вернадський" нову експедицію у складі 14-ох осіб та все необхідне для їхніх досліджень у південній частині Атлантичного океану. Членів експедиції в одеському порті зустрів заступник міністра охорони довкілля Васильченко.

ЛІЦЕНЗУВАННЯ КОСМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТИ

КИЇВ. — Верховна Рада України ухвалила поправки до закону про підприємництво, доповнивши положенням про ліцензування космічної діяльности. Відтепер без дозволу Кабінету Міністрів або уповноваженого органу не можна: проводити досліджень, пов'язаних із створенням і використанням космічної техніки та технологій (крім ракетоносіїв); розробляти, випробовувати, виготовляти і використовувати космічні апарати та їх частини, наземну космічну інфраструктуру і її частини, обладнання, що входить до космічного і наземного сегментів сателітних систем; передавати, отримувати, опрацьовувати, поширювати та використовувати інформацію з космічних об'єктів; продавати, купувати та надавати космічні послуги з використанням космічної техніки і технологій. Закон набуває чинности з дня опублікування.

С. ТИГИПКО ОЧОЛИВ РАДУ НБУ

КИЇВ. — Президент України Леонід Кучма підписав указ про створення Тимчасової ради Національного Банку України. Як сказано в документі, Тимчасова рада НБУ має забезпечити належні умови праці головної фінансової установи, здійснення нею грошово-кредитної політики на засадах, визначених Конституцією. Згідно з указом, Тимчасова рада НБУ є консультативнодорадчим органом, очолив її віцепрем'єр-міністер України Сергій Тигипко.

У СВІТІ

НА ПОЧАТКУ ЦЬОГО ТИЖНЯ сильний гураган навістив південне побережжя Банґлядешу та спричинив велику шкоду в людських жертвах і матеріяльних устаткуваннях. Тисячі осіб просять допомоги щоб відбудувати свої понищені домівки зметені вітром, який досягав швидкости 125 миль на годину. Місцеві офіційні чинники твердять, що принаймнеше 400,000 будинків зруйнував циклон у понеділок, 19-го травня, залишаючи понад мільйон людей бездомними. Точних підрахунків людських жертв покищо немає, але офіційні чинники твердять, що від 100 до 500 осіб загинуло, а крім того понад 1,500 осіб не знайдено.

В АМЕРИЦІ

НА СВОЄМУ ЗАСІДАННІ у вівторок, 20-го травня, Федеральна рада валютних резерв проголосувала не підвищувати відсотків короткотермінових позичок, бо економічний ріст в країні не є настільки швидким щоб спровокувати інфляцію. Їхнє рішення дуже позитивно вплинуло на біржові торги цінними паперами, але обнизило вартість американського доляра. Аналітики уважають, що Федеральна рада валютних резерв буде все ж таки змушена ще в цьому році підвищити відсотки, бо економіка в літніх місяцях звичайно набирає швидкости, а це може вплинути негативно на загальний плян.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Смерть, що змінила хід історії

Коли переглядаємо матеріяли нашого щоденника, в якому кожного року відзначається принаймні одною статтею річницю убивства Євгена Коновальця 23-го травня 1938 року, то можемо без пересади ствердити, що журналісти та публіцисти не щадять цій постаті нашої історії усіх позитивних окреслень та такої ж характеристики. Його називають і будівничим нової доби, і найвидатнішим державним мужем новітньої України, і визначним військовиком, і фанатиком збройної боротьби проти Московщини.

Може саме це останнє окреслення було і причиною, що відносно короткі роки, в яких Є. Коновалець стояв у проводі визвольної боротьби проти наїзників, совєтська довга рука ужила усіх способів, щоб позбутися такого противника, який зумів зорганізувати широку підпільну боротьбу та захопити нею сотні свідомої української молоді.

Від дня його убивства в Роттердамі минає саме 59 років, а таки досі не все ясне у тому останньому акті трагедії, як і не все ясне у тих роках, що вели до трагічної дати, якою змінилася історія ОУН, а з тим і українського народу.

Не нам аналізувати та готовити листу різних осіб, що по волі чи неволі були в оточенні Є. Коновальця та працювали на його шкоду, або самі були вбиті атентатами, як і він. І не нам судити сьогодні після майже повних шістдесятьох роках, кудою пішла б історія України, коли б не згинули передчасно такі державні мужі, як Є. Коновалець чи Симон Петлюра. А вони не були останніми у довгій черзі тих усіх „небезпечних", що різними дивними способами закінчили так скоро свою державницьку діяльність і своє особисте життя.

Може, добре у ці травневі дні, вже коли не відзначуємо особливо убивства двох провідних мужів післявоєнної України, то принаймні часом з'ясувати собі, яка безконечна листа тих, що, як вони, згинули, як це патетично можна окреслити, „за ідею". Деяких ми наголошуємо дуже сильно, а деяких просто забуваємо, коли їхня смерть не була вияснена до кінця, як і їхня роля в будівництві України. А були ці, яких не стало, знищені різними способами та в різних роках — одні на засланні, другі у в'язницях, треті у невияснених убивствах на вулицях, в брамах домів, чи в автах.

Якось ніколи не довелося зустріти тепер повної або принаймні півповної листи тих усіх жертв, щоб могти поставити поруч вождя цілу його „армію". Одних промовчується, інших не знається, а ще інших не бажають в'язати із постатями Є. Коновальця чи С. Петлюри.

Чи була в убивствах тільки совєтська рука чи також міжусобиці, які розгорілися після смерти Є. Коновальця, також не легко тепер ствердити, а наші історики інтерпретують, як їм каже їхня політична настанова і совість. Не усі архіви як „організаційні" так і совєтської розвідки є для кожного доступні, і так приховується багато фактів, які мали вплив на хід історичних подій.

Одне певне і по шістдесяти роках, що обидва найкращі державні мужі, яких мала наша спільнота після закінчення Першої світової війни, згину-ли вбиті пляново і з одним бажанням — їхньою смертю вплинути на дальший хід подій та на дальшу історію України. Це вповні вдалося, і ми тепер, чи завтра, чи за сто років можемо ставити собі питання, що було б, коли б не було горезвісного травня?

„... За нашу роботу мусимо брати повну відповідальність не як генерація, яка прийде колись, але як така, що керму вже держить у своїх руках..."

Євген Коновалець

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Петро Грицак

ВІДНОСИНИ МІЖ НІМЕЧЧИНОЮ І УКРАЇНОЮ

Хоч багато пишеться сьогодні про українсько-польський діялог, про американську дипломатію у відношенні до України і т. д., але дуже мало чомусь є у пресі інформацій про найновіші українсько-німецькі контакти. Тому на часі буде поглянути на німецьку настанову до тепер вже незалежної України. Є це безперечно проблема великої ваги з огляду на домінуюче становище, яке сьогодні Німеччина займає у світі, головно в господарському та культурному відношеннях. Тут також спеціяльно заслуговує на увагу погляд деяких відповідальних за публічну опінію поляків, що то, властиво, німці (а саме австрійці чи прусаки) „видумали", чи „винайшли" українців, щоб якнайболючіше допекти полякам, як це ніби зробив навмисне ґраф Стадіон у 1848 році у Львові.

Не могли оминути мову

Тим часом докладніша студія показує, що німці заінтересувалися Україною не через політику, але через розвиток мовознавчої науки славістики, коли слов'янські мови стали новим предметом наукових дослідів. Тут не можна було аж ніяк оминути української мови як окремої одиниці дослідів, цікавої для спеціялістів своєю унікальною граматикою, усною словесністю та фольклором і добре задокументованими джерельними пам'ятками, які представляли саму історію мови. Також для дослідників-мовознавців було спеціяльно цікавим саме географічне положення України — тут, згідно з припущенням багатьох вчених, оригінально постали індоевропейські мови, яких 4,000 років тому. Це все доказує абсурдність теорії „видумання" українців.

Контакти українців із німцями, головно після анексії Галичини Австрією у 1772 році, викликали серед галицьких „русинів", як тоді себе там називали українці, велике заінтересування до розвиненої европейської культури та довели до цілком зрозумілого намагання якось розвивати культуру власну та поширювати її серед народу. Через те 180 років тому в Галичині, саме в місті Перемишлі, заініційовано мережу приватно фінансованих парафіяльних шкіл із українською розмовною мовою — на виразну суґестію австрійського уряду, який вважав справою державної політики запровадити дешевим коштом систему загальної елементарної освіти на рідній мові місцевого населення. Це здійснювалося на підставі досвіду, який Австрія мала з чехами, але зараз таки викликало неґативну реакцію поляків, які це уважали уступкою на користь українців. Тоді також перекладено низку шкільних підручників із німецької на тодішню українську книжну мову. Німецькомовна література того роду була в тому часі провідною в цілому світі, й ті переклади напевне були корисними. Знаємо, одначе, що до самого кінця Австро-Угорщини політика уряду не була проукраїнська, а навпаки — цілком фаворизувала поляків, хіба що під кінець XIX ст. появилися певні пляни розчленування російської імперії та створення української держави, в політичній сфері впливу Австрії (але все пляном залишилося). З початком Першої світової війни Австрія дозволяє ледве на 2,000-тисячний леґіон УСС українцям, тоді коли поляки дістали можливість формувати аж три бригади! Німецький уряд проголошує навіть 1916 році „Польське Королівство" у колишній т. зв. Конґресівці.

Отак вони „допомогли"

Берестейський мир у 1918 році доводить до окупації України німецькими та австрійськими військами, які прибувають ніби на поміч Україні, для боротьби із большевицькими бандами — доки не зформується українська армія. Одначе, русофільські елементи серед німців доводять незабаром до зломання всіх німецьких зобов'язань супроти України й до відомого гетьманського перевороту й проголошення евентуальної федерації з Росією. Ці події надають чомусь серед західних альянтів українцям характеристику „ґерманофілів", мимо повстання проти гетьмана й партизанської боротьби із німецькими та австрійськими окупантами українського народу, які під час „перевороту" навіть намагалися вбити президента УНР Михайла Грушевського.

У період між двома світовими війнами інтерес в Німеччині до України зростає, але націонал-соціялісти, які приходять до влади у 1933 році, є переконаними, що Німеччина може сама розбити СССР та створити із України новий простір для поселення німців. Самі провідні особи прихильники теорії расової німецької вищости, мало знають про Україну: Гітлер говорить про якихось „рутенців"-пацифістів, яких собі пригадує із молодечих літ, проведених у Відні, а Гімлер — відверто каже, що не бачить різниці між українцями й росіянами-москалями. У відомих кацетах не було рубрики для українців, як окремої національности — їх записувано примусово як поляків або росіян. Мабуть, характеристичним є сам факт, що у Мюнхенському університеті, на викладі історії, відомий професор заперечував саме існування окремого українського народу, хоч добре знав, що серед присутніх студентів були українці. Діялося це десь у 1947-48 році, автор чув це особисто від тоді присутнього на викладі.

Хоч мовознавчі студії української мови продовжуються, у 60-их роках заінтересування Україною в Німеччині маліє, через мниме пов'язання української проблеми із націонал-соціялізмом, колябораціею і т. д., а головно, мабуть, щоб „ані трохи" не дражнити росіян у стилі „детанту" та „остполітік". Це було цілком подібне до паралельної ситуації в американській історичній науці: проблема України не існує (це, мовляв, якась Пенсильванія чи Каліфорнія), справа національностей у СССР є остаточно розв'язана, бо сам Ґорбачов так сказав, а він напевне краще знає! Ситуація дещо змінилася після розпаду СССР та приходу української незалежности. Наставлення німців до України є, одначе, далі дуже стриманим, очевидно, через негарні спомини подій із Другої світової війни. Тут німці, як і американці, не є ще цілком переконані у непорушності української незалежности, про „ефемерність" якої стараються їх переконати москалі при кожній нагоді.

Вплив української еміґрації

У пресі багато говориться про хабарництво, корупцію та зубожіння населення в Україні, а заінтересування Україною в політичному відношенні донедавна було менше, як, наприклад, Словаччиною. Тому тяжко собі уявити якусь значнішу допомогу для України від Німеччини, яка тепер переходить певну господарську кризу, сьогодні. Але тут не можна забути, що саме в Мюнхені, в Баварії, дістав притулок Український Вільний Університет (1946 р.), який за 50 років здійснив багато корисного для українців на еміґрації. УВУ, мимо релятивно малої допомоги від громадянства, продовжував світлі традиції української незалежної науки краще, як яканебудь інша інституція на еміґрації, формально пов'язана із україністикою, на університетському рівні. Всетаки, культурний вплив Німеччини на Україну є дальше значний. Велике число наших професіоналістів діяспори, що є в контактах зі своїми земляками в Україні, було вишколене в німецьких чи австрійських школах, тоді ще славних на цілий світ. Жодна інша масова іміґрація до Америки не мала стільки людей із вищою освітою, як „діпісти" у 40-их та 50-их роках. Вони потрапили свої студії у великій мірі успішно використати та навіть переконати багатьох американців, що Україна таки існує і що українцям та Україні треба таки присвятити більше уваги. Це все мимо того, що русофільство є все ще в Німеччині дуже сильне, німці панічно бояться чимось знеохотити до себе Росію, яка б вона не була, біла чи червона, але потенціяльно небезпечна суперпотуга. Вони з безпосереднього досвіду знають все, що варто знати про російський шовінізм, некультурність та аґресивні наміри, але панічно їх бояться й замушують себе до якогось співжиття. Відвертий шовінізм і поширювання етнічної чи расової ненависти є сьогодні заборонені законом, але всетаки „неонацисти" діють дотепер.

Кінчаючи, можна ствердити, що мало якому народові німці так нашкодили, як українцям. Прийшовши ніби рятувати УНР від большевицької навали, німці роззброїли всі кращі українські формації (Січових Стрільців, Сірожупанників, Синьожупанників, Вільне Козацтво), щоб заступити їх найманцями та частинами, зформованих з москалів. Як тільки Німеччина капітулювала, Україна була цілком позбавлена реґулярних військ і не мала ніяких шансів протистояння большевикам. Цілком іншу політику повели тоді німці в Філяндії, де помогли в тому критичному часі створити фінську армію — і у висліді Фінляндія залишилася незалежною державою. Але щось не чути тут жодних звинувачень фінів у германофільстві.

Проте тепер обом сторонам, німцям і українцям, треба думати про майбутні відносини, побудовані на ідеї обопільної користи та „фер плею", та уважати, щоб попередні помилки більше не повторилися.

Любомира Ґайовська-Бойко

Наша опікунка

Коли „осінь стукає в наші ворота", то чомусь частіше насуваються спогади з давніх літ, а головно з дитинства. І от загостив до мене спогад-пережиття з часу нашого перебування в Трускавцях.

Прибувши на місце, ми зажили в приміщенні, котрим заряджували сестри-законниці. Посілість була досить велика, а може мені, ще досить малій в той час, так тільки здавалось. Один будинок був високий, а другий щось ніби теперішній мотель — довгий, одноповерховий. В нім була наша велика кімната.

Тато у справах від'їхав до Тернополя й ми залишилися самі. Властиво, тут приїхати на лікування порадив моїй мамі славний д-р Панчишин зі Львова. Щоденне пиття „цілющої нафтусі" мало усунути нирковий пісок, який досить мучив маму.

Якось так трапилося, що сестра-завідателька пансіону полюбила мене та завжди запрошувала прийти до її бюра, щоб „побавитись" та надивитись на велику брунатну білку (штучно випхану), що сиділа на крайчику великого бюрка.

І так проходили дні; після сніданку ми йшли до каплички, на довгі проходи, забави з дітьми, ну і мамине пиття „нафтусі" три рази в день через довгу склянну „соломку". Сніданки, в кого були малі діти, приносили до кімнат, на обіди та вечері йшлося до їдальні.

В третій день нашого там перебування, на сніданок принесли кашку та на м'ягко варені яєчка. Ми готові вже сиділи за столом. Я вигідно вмістилась на довгій софі, а мама напроти мене на кріслі. Завваживши, що забули подати ложечки, мама каже: „Ти чемно тут сиди, а я піду до кухні (яка була на пару дверей від нас) по ложечки і зараз вернуся". На це я радо погодилась, бо мені товаришила та чудова білка, котру сестра-завідателька подарувала мені. Я заглядала в її блискучі чорні очка та не могла повірити, що не жива — я так хотіла, щоб вона почала рухатись. За пару хвилин відкрилися двері і я, навіть не зводячи очей, кажу: „Мамо, як ти так швидко повернулась — ти напевно бігла". Але на мій запит відповіді не було. В мить зі страшною силою хтось штовхнув мене на софу та як залізними кліщами здавив за горло. Я не могла кричати, а над моїми очима зявилося червоне лице сусідського хлопця.

Це був 14-літній син польського начальника поліції, що тут теж приїхали лікуватись. Він колінами теснув мої груди, сильно давив та кричав щось дуже незрозумілого мені.

В кімнату вбігла моя перелякана мама й ледве відірвала його закам'янілі руки від мого горла, а він, як ранений звір, дальше ревів. Почувши цей страшний крик, збіглися люди та не могли повірити, що таке щось сталося. А сталося з великої, ще з малку защіпленої ненависти поляків до українців.

Мама, дякуючи Матері Божій за силу та поміч, тремтячими руками міцно пригортала мене та всім розказувала: „Коли я прибігла, почувши цей жахливий крик, то цей хлопчисько давив мою дитину й як навіжений верещав: „Русінко-кабанко, я вас вшисткіх замордує".

На слідуючий день ці люди забралися з готелю, але мама не була спокійна, хотіла, як тільки тато повернеться, їхати до дому. Та тої ночі трапилось щось інше та непередбачене. Збудила мене мама зі сну, кажучи: „Доцю, хоч ти ще маленька, скоренько біжи до сусідів, тих, у кого маленька Надійка, та проси, щоб зараз прийшли, бо я дуже хвора. Я нагнулась, її поцілувала, а вона була горяча, як вогонь. Добрі сусіди покликали лікаря. Ствердивши сильне затроєння їдою, шепнув сусідці, що конечно треба забрати до лікарні, бо інакше помре. Підслухавши такі страшні слова, я тихенько вийшла з кімнати та побігла до каплички, котра містилась якраз в нашому будинку. На велике щастя, двері були відкриті й я з великим страхом зайшла в середину.

Було там досить темно та боязко, бо тільки біля престолу та образу Мати Божої світилося по одній свічці, котрі кидали довгі тіні на долівку, що наче б то рухались. Добре тямлю, тремтячи, я підійшла до образу та почала молитись (як вміла) та просити Матір Божу рятувати мою маму так, як вона врятувала мене від певної смерти. А я така мала й ще не маю сили. Молилась я так голосно та щиро, що не почула, коли хтось став біля мене. Зі страхом, обернувшись, я побачила усміхнені лиця сестри-завідательки та отця, котрі за мною шукали.

Схопивши на руки, сестра міцно цілувала мене кажучи: „Не журись, зозулько, твоя мама буде здорова, горячка нагло втихла, навіть не мусить йти до лікарні. Вона вже журиться, що ти десь пропала". Моїм радощам не було вже міри.

На другий день була неділя, й отець, котрий в ночі шукав за мною, правив Службу Божу. На проповіді говорив про велику силу молитви та просьби о поміч; казав, що щира молитва йде просто до Пречистої Діви, а Її безмежна доброта та надземська сила перемагають все неможливе. Закінчуючи проповідь словами: „Повірте мені, любі вірні, що кажу вам щиру правду"...

Коли я трохи підросла та краще все розуміла, ми згадували Трускавець, його чудове положення, „цілющу нафтусю" (котра вилічила маму) та наше там пережиття, а мама при кінці все додавала: „Зле, що тата не було біля нас, як я захворіла, але таки добре, що не було, коли на тебе напав той підростаючий кат, бо все це було б закінчилося дуже погано"... А виросло на нашій чудовій родючій землі багато різних посіпак.

Марія Храплива

ОРІЄНТАЛЬНІ РЕЛІГІЇ

I

Антропологи знайшли сліди релігійних практик, датованих десятки тисяч літ назад. Передісторичні релігії поставали на тлі подиву і страху перед явищами природи й рослинного та тваринного світу. Люди вірили, що боги керують усіми силами природи й надавали їм людські прикмети — добрі і злі. Тільки феномен смерти був понад їхню спроможність інтерпретації, бо він остаточний і сильніший, ніж все, що їх оточувало. Релігія існувала у всіх культурах світу та у всіх соціяльних верствах, хоч практики релігій проявлялися по-різному.

Індія була колискою трьох великих релігій Азії: брагманізму, гіндуїзму й буддизму.

Брагманізм — найстарша релігія, яка існувала від трьох тисяч літ до нашої ери. Це система з пантеїстичним зображенням світу: всі сили і закони у всесвіті є об'явленням божества. Брагманська старовинна книга „Веда" — це збір вірувань, культів, ритуалів, гимнів і розповідей про численних богів і героїв. Протягом століть вони були доповнювані віруваннями релігії гінду.

Брагмани згодом включилися у релігію гінду і стали вчителями релігійних ритуалів. В Індії брагмани впровадили касти, тобто чотирисуспільні кляси: жреці, воїни, хлібороби і купці, а остання каста — це слуги. Поділ на касти зберігся в Індії на довгі століття. Уважалося, що суспільні, релігійні й моральні обов'язки й настанови є різні, залежно від кляси походження. Тепер не існує окремої касти браманів-жреців, ні інших каст.

Гіндуїзм — оформився як релігія гінду 1500 літ до нашої ери, коли прийшли арійці і поконали місцеве темношкіре населення дравідів. Через злуку тих двох культур розвинулася нова релігія — віра в багатьох богів, які є аспектами одного божества, а різні секти поклоняються одному вибраному з-поміж їх числа. Головні боги — це Вішну, Шіва і богиня Шасті. Кожний із них представляє ще інших богів. Гіндуїзм остаточно прийняв доктрину реінкарнації — віру, що душа померлих вертається назад, втілена в нові форми, у нових людей. Можна уникнути, або мати добру реінкарнацію, тільки через відповідну „карму" — добрі, безкорисні діла, чисті думки та медитацію. „Карма" — це немов доля, яка визначає майбутнє життя людини. А як на практиці осягнути щасливість, того вчить йоґа і спеціяльні вчителі — ґуру. У санскриті, стародавній мові гіндусів, є література на релігійні теми. Постало багато сект гінду з власними обрядами й філософією, але всі дотримувалися підставової доктрини гінду. Нема обов'язку відвідувати святині, ані брати участи у загальних відправах. Є, однак, весільні, похоронні й інші церемонії під проводом брагманів. Один дивний звичай зберігся до сьогодні ще з найдавніших „ведичних" часів, коли корови, через асоціяцію їх з богинею Деві, були під охороною, і це й сьогодні становить часто політичну проблему.

Буддизм — вилонився в шостім столітті до нашої ери із гіндуїзму й у протиставленні до брагманізму. Заснував його принц Ґуатама Будда. Будда не визнавав життя після смерти, ні віри в богів. Моттом його навчання було усвідомлення, що життя — це терпіння, смуток і злидні, продовжувані безконечним циклом реінкарнації. Причиною терпінь є прив'язання людини до невластивого свого „я". Треба визбутися його, вилімінувати всякі приземні бажання і пізнати свою власну суть, яка є ясним пунктом і одинокою дійсністю, неприступною для зовнішніх впливів. Тіло, ум і змисли не є властиве „я" й підлягає знищенню. Через добрі вчинки й правильну медитацію людина уникне реінканації й осягне нірвану. Дорога до неї лежить через поміркованість. Матеріяльні здобутки не мають значення. Будда відкидав романтичну любов за те, що вона є формою прив'язання до ілюзій щодо предмету любови і з тим приносить страждання. Будда впровадив монаші згромадження. У практичнім застосуванні своїх теорій послуговувався, як і гіндуїзм, способами йоґи.

Будда помер 483 року до нашої ери. Навколо його особи створилися леґенди й мітологія. Йому приписували метафізичну персональність, яка надавала йому божеських властивостей. Типова статуя зображує Будду у сидячій позиції на квітці лотосу, підібгавши ноги, зі заплющеними очима, заглиблений у медитації. Він осягнув нірвану в часі його смерти і це був момент його „просвітлення". Буддизм є більше психологічна, ніж теїстична релігія.

Закінчення буде

ПРОТОКОЛ 33-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбулася в приміщеннях готелю „Pittsburgh Hilton & Towers" в Піттсбурґу, Пенсильванія — від п'ятниці 6-го до вівтірка 10-го травня, 1994 р.

(9)

10. Дискусія над звітами

Василь Колодчин заступник предсідника Конвенції відкрив дискусію над звітами.

Андрій Забродський (156) запропонував 10-ту точку програми поділити на питання і дискусії.

Василь Колодчин (94) погодився на пропозицію.

Марія Савчак (25) звернулася зі запитом до В. Пастушка, чому у його річних звітах ніколи не було згадки про наведені ним проблеми і чому не дано альтернативи як цю справу наладнати? Запитала, чому ми порушуємо справу ліквідації Вашінґтонського Бюра УНСоюзу?

Лев Боднар (131) запитав П. Дорожинського, яка була його діяльність для УНСоюзу протягом останніх чотирьох років?

Звертаючися до У. Дячук сказав, що протягом декількох років професійний відділ продажу при УНСоюзі не вив'язався зі свого завдання, то чому вона дозволила на такі великі видатки?

Ірена Щерба (173) у зверненні до В. Пастушка ствердила, що останніми роками він тільки висловлював похвали і ніколи не виступив з критикою, яку ми почули у його вчорашньому усному виступі.

Запитала У. Дячук, чи надалі УНСоюз являється братською установою, чи виключно бизнесовою компанією?

У питанні зверненому до У. Дячук і З. Снилика вона порушила справу фінансової ситуації Свободи та як вона буде розв'язана. Чи плянується знов підвишка передплат? Вона уважає, що ця підвишка повинна також заторкнути членів УНСоюзу, а не тільки передплатників.

Запитала О. Благітку, чому він іґнорує секретарів? Одинока людяна особа в УНСоюзі це головний секретар В. Сохан.

Василь Євтушенко (422) просив У. Дячук відповісти, чому вона зіґнорувала сім листів В. Пастушка, голови Контрольної Комісії, і не відповіла протягом останніх чотирьох років?

Євген Бачинський (240) запитав З. Снилика, чи ми маємо українського мовного редактора?

Запитав У. Дячук, чому ми не об'єдналися з Українським Братським Союзом та чи повинні ми ще раз зробити старання у цьому напрямі? Чи можливо майбутні конвенції відбувати на Союзівці?

Просив В. Сохана подати найвище число членів УНС і стан членства під цю пору (грудень 1993).

Звертаючися до О. Благітки запитався, які є кошти вдержання Київського Пресового бюра і бюра у Вашінґтоні, а також розуміючи що вплати членів УНС до Фонду Відродження України виносили 450,000 дол. скільки до цеї суми додав УНСоюз ?

Богдан Одежинський (216) звертаючися до делеґатів просив підписати петицію у справі поганої достави наших газет.

У зверненні до Свободи запитав, чому посмертні оповістки друкується з таким опізненням після смерти члена, 4-6 місяців.

Краще було б подавати більше вісток з України, бо це є головна причина, чому ми передплачуємо Свободу.

Іван Скальчук (430) запитав В. Пастушка, чому нічого не писалося про ці проблеми у минулих чотирьох роках?

Запитав А. Дорошенка, як виконано бюджет у відношенні до пропонованого бюджету? Чому не виказано окремо видатків професійного відділу продажу?

Звертаючися до контролерів видавництва запитав, чому у звітах вони ограничувалися у своїх заввагах і не подавали циферних табель, знаючи, що дефіцит у відділі видавництв є 1,148,000 дол. ?

Звертаючися до Головного Екзекутивного Комітету сказав, що на надзвичайному засіданні, яке відбулося 31 березня 1994 р. були пропозиції припинити видавання Свободи, як щоденника і продати будинок УНС. Ми знаємо, що багато відділів в УНСоюзі працює на дефіциті. Чому Екзекутива не виготовила відповідні пропозиції, подаючи їх під розгляд Конвенції? Скільки місця у будинку займає УНС на свої бюра і чи платить за це чинш? Якщо так, то скільки? Ми хочемо одержати докладніші інформації від контролерів і Екзекутиви.

Володимир Янів (209) запитався У. Дячук хто рекомендував на цю посаду Роберта Кука ? Звідки він узявся?

Минулого року у Конґресі Українців Канади взяли участь десять делеґатів від УНСоюзу. Чому у Конґресі взяли участь Екзекутивні урядовці а не контролери, головні радні або навіть голови округ?

Іван Телюк (414) просив О. Благітку з'ясувати стан теперішньої ситуації та на близьке майбутнє. Чи наші приходи покривають видатки та які наші пляни на майбутнє?

Стефанія Геврик (445) звернулася з запитом, чому знімка директора канадського бюра, Івана Геврика не є поміщена у Конвенційній Книзі. Це велика шкода для членства Канади.

Андрій Забродський (156) звертаючися до В. Пастушка запитав, хто був присутній під час контролі? Він сказав, що контролю переводить завжди три контролери.

Також запитався головного предсідника У. Дячук, чому змінено місце відбуття Конвенції з Філядельфії до Піттсбурґу? Чому вона вибрала дату, яка збігається зі святом св. Томи, яке дуже торжественно обходять православні і також з Днем Матері? Чому на програмках концерту з нагоди 100-літнього ювілею УНСоюзу була поміщена лише знімка У. Дячук, а чому не було знімок членів Головного Уряду? Хто вніс пропозицію підвищення суми гіпотеки зі 150,000 до 300,000 дол. ? Де це було запротоколоване?

Просив Н. Олесницького вияснити, чому пропоновані поправки до статуту є друковані тільки в англійській мові, а не в обидвох?

Юліян Котляр (42) запитав, чому Свобода не подає новин з життя українців у Польщі?

Димитрій Мушастий (288-162) запитався головного касира О. Благітку, де є місячні звіти, де є звіти зі Союзівки та чому є такі запізнювання у Головній Канцелярії.

Роман Куропась (20) запитався У. Дячук, які є найбільш невідкладні справи в УНСоюзі?

о. Мирон Стасів (408-440) ствердив, що ми знаємо скільки заплачено Робертові Кукові, але скільки він придбав УНСоюзові?

Микола Пришляк (45) запитався чому відкликано концерт у Філядельфії?

Стефко Куропась (423) звернувся зі запитом до У. Дячук, у який спосіб вона плянує приєднати молодь до УНСоюзу?

Володимир Гетьманський (374) запитав А. Джулу, чому він не є включений у члени Конвенційного Комітету у Піттсбурґу?

Чому ми не придбали новий прапор на цю Конвенцію з нагоди 100 - ліття УНСоюзу, а уживаємо старий?

Евстахія Мілянич (450) звернулася з питанням, скільки членів є тепер в УНСоюзі? Чому Конвенція затвердила протокол Конвенції 1990 р. на якій схвалено, що наступним місцем Конвенції буде Філядельфія? Чому ми засновуємо нові організаційні бюра, якщо ми працюємо на дефіциті? Протягом останніх чотирьох років ми зужили 8,000,000 дол. Що станеться в майбутньому?

Йосип Лисогір (325), порушуючи справу пенсійних поліс (annuities), запитав, який відсоток з цього ми одержуємо? Які є наші витрати на продаж пенсійних поліс? Який дохід принесли ці пенсійні поліси УНСоюзові, які ми продаємо протягом останніх 3-ох чи 4-ох років?
Нав'язуючи до звіту О. Благітки, де сказано, що ми повинні робити нові інвестиції, він запитав про які акції (stocks) він говорить, які є дивіденди від цих акцій та який риск ми поносимо, інвестуючи у них гроші? Просив О. Благітку пояснити фразу обрій капіталовкладання призначений на довгу мету. Чи 642,000 дол., які видано на основні поліпшення на Союзівці є включені у загальну суму дефіциту? Чому не було декілька кошторисів на працю віднови вестибюля у будинку УНС?

Якщо ми кажемо, що будинок є зайнятий на 85%, скільки це є у квадратових стопах? У який спосіб ми дійшли до заключення, що будинок УНСоюзу є вартий 24 мільйони долярів?

Він висловив свої думки щодо купна нового будинку, кажучи, що з ним будуть пов'язані видатки утримання, огрівання і податки. До цього часу у нашому будинку ми оминали багато видатків. Зміняти ситуацію не було б добре.

Ми чуємо вислів, що ми розробили нові продукти. Які продукти?

Які зроблено кроки, щоб приєднати молодших людей до нашої організації?

Звертаючися до Екзекутиви в загальному Й. Лисогір запитався, чому інформації не є подавані у зрозумілій формі для усіх. Це питання відносилося до спаду у відношенні активів і видатків. Згідно з нашими книгами позичка на нашому будинку досягла 8 мільйонів долярів, а минулого року була 5,200,000 дол. Як ця сума скочила до 8,800,000 дол. і що змусило Екзекутиву іти тим шляхом.

Зеновія Зарицька (327) запитала, чому делеґати думають, що ми повинні затримати передплату такою як є дотепер. Річно 15 дол. не вистачає, щоб видавати газету.

Григорій Жеребняк (180) поставив питання контролерам,чи вони коли небудь особисто зустрілися з Р. Куком, щоб обговорити позірні проблеми? Чому ви видвигнули це у цій Конвенції і не згадали в інших попередніх звітах?

Володимир Мельниченко (21) запитався, чи наша установа платить приходові державні і стейтові податки?

Павло Олексюк (176) запитався скільки разів у році радні відбувають наради? Хто робить важливі рішення - головні радні чи тільки Екзекутивний Комітет?

Михайло Карачевський (221) поставив питання, які були видатки пов'язані з концертами для відзначення 100-ліття УНСоюзу?

Варка Бачинська (184) порушила справу передплат кажучи, що якщо україномовні члени є зобов'язані одержувати Свободу, то чому англомовні не мають обов'язку передплачувати The Ukrainian Weekly?

Роман Куропась (20) звернувся зі запитом чи УНС розгорне обезпеченеву діяльність в Україні?

Уляна Марущак (82) запиталася, чому В. Пастушок усі ці недомагання видвигає на цій Конвенції, яка відбувається з нагоди 100-ліття УНСоюзу? Один з Екзекутивних урядовців вийшов з пропозицією, щоб Свобода стала тижневиком, або появлялася рідше. Чому це питання контролери не піднесли на нарадах тільки тепер на Конвенції?

Мирон Руснак (217) уважає, що справа підвишки передплати повинна бути вирішена на цій Конвенції.

Іван Ґавалюх (377) запитався, чи існує у нас опис праці та обов'язків для Екзекутивних урядовців і радних? Чи може Екзекутива визначити справу опису обов'язків і покращання зв'язків.

Іван Лаба (177) поставив питання, чому між контролерами немає співпраці? Чому ці питання не були розглянені на їхніх нарадах ?

Анна Бурій (402) запиталася, коли передплата Свободи буде включена у вкладки для жінок членів УНСоюзу.

Тимко Бутрей (164) звернувся зі запитом чому предсідник У. Дячук очолює політичну організацію?

Дмитро Заневич (441) просив вияснити справу втрати 12 мільйонів долярів у Канаді. Чи втрата була на акціях (stocks) ?

Василь Колодчин попросив головного предсідника УНС У. Дячук дати відповідь на звернені до неї питання.

Уляна Дячук відповідаючи І. Щербі підкреслила, що УНС є, буде і мусить бути братською установою. Ми мусимо підсилити наші місцеві відділи, вибираючи молодих асистентів для допомоги секретарям. Цим чином молоді асистенти запізнаються зі справами УНСоюзу та набудуть братського духа. Професійні продавці тільки доповнюють працю секретарів. Вони забезпечують молодших людей на вищі суми. Професійні продавці забезпечили 204 членів, які будуть призначені до місцевих відділів і доповнять членство відділу, який втратив багато членів. Наша братська діяльність включає видання,стипендії, харитативні датки організаціям і таборам молоді. Якщо ми би могли зменшити наш недобір ми могли б поширити нашу братську діяльність в округах. Але більш усього ми мусимо знайти дорогу до нашої молодої ґенерації і запобігти, щоб вона не опинилася у комерційних установах.
На питання В. Євтушенка У. Дячук відповіла що вона ніколи не іґнорувала жодних листів. Після кожної перевірки контролери приходять до Головної Канцелярії, щоб переговорити їх висновки з Екзекутивним Комітетом. Це ввійшло у довголітню традицію. Застановившися над важливими питаннями та обговоривши їх даючи відповіді, ми уважаємо, що перевірка є закінчена. В. Пастушок прислав два листи підсумовуючи дискутовані питання і інші примітки. Після прочитання їх, вона уважала, що В. Пастушок хотів підтвердити дискутовані питання і не очікував відповіді. Це було непорозуміння. Відповідь на усі питання дано під час нарад. Там були порушені питання злуки з іншими братськими установами, без жодного результату.

Конвенція цього розміру не може відбутися на Союзівці. Там нема відповідної кількости кімнат, як також нема заль для конференцій і зборів. Їдальня також не є у спроможності обслужити так багато делеґатів швидко, три рази денно. Щоб це зробити треба примістити делеґатів у близьких готелях і автобусами перевозити їх на наради.

У. Дячук погоджується з пропозицією Б. Одежинського підписати заяву (на пошту) у справі поганої достави наших видань.

І. Скальчук хотів знати, які заходи ужиє Екзекутивний Комітет щоб припинити спад нашої резерви. Екзекутивний Комітет пропонував піднести передплату. Це питання розгляне Фінансова Комісія і винесе пропозиції. Ця справа вимагає дальшої дискусії. Ми мусимо зменшити видатки. Деякі видатки, як пошта, папір ми не можемо контролювати, але в загальному ми мусимо знайти спосіб вкоротити наші видатки. Укладаючи бюджет Союзівки, ми чотири рази зменшували його. Союзівка є дуже важною для нашої молоді і мусить існувати для неї. Деякі поліпшення ми можемо відкласти.

Головний Уряд підчас річних нарад перевіряє цілий бюджет УНС, Союзівки і Свободи. Фінансова Комісія перевіряє і порівнює новий бюджет з бюджетом попереднього року. Кожна лінія є перевірена і пояснена. Минулого року головний касир дав під розгляд основний бюджет Головному Урядові. Фінансова Комісія перевіряє кожний окремий пункт бюджету, робить пропозиції а Головний Уряд розглядає і голосує над їх прийняттям. Головний Уряд керує усіми нашими фінансовими справами.

І. Скальчук питав чи ми платимо чинш у будинку УНС. На підставі спеціяльного договору з управою міста ми не платили жодного чиншу. Було домовлено, що три поверхи, які ми займаємо є виключені від передбаченого оподаткування на 15 % від кожного доляра одержаного з чиншу. Користаючи з цього ми ніколи не обтяжували себе платністю чиншу, як також не повертали корпорації жодних коштів, напр. за електрику.

У. Дячук відмітила у своєму звіті, що будинок УНСоюзу був дуже доброю інвестицією, але так, як і у випадку усіх вкладів капіталу треба розглянути, який дохід він приноситиме у майбутньому.

Відповідаючи на запит В. Яніва у справі Р. Кука, сказала, що він був прийнятий на працю за президентури І. Флиса на рекомендацію Н. Олесницького і тоді він подав під розгляд свої пляни заснування професійного відділу продажу. Ставши предсідником, У. Дячук за згодою Екзекутивного Комітету уповноважила Р. Кука зорганізувати Відділ Продажу. Р. Кук не є працівником УНСоюзу. Він є платним дорадником. У нашому підприємстві ми маємо багато дорадників і щоби започаткувати професійний відділ продажу ми мусили мати професійного дорадника.

У. Дячук вибачалася за недогляд, що знімка покійного чоловіка Стефанії Геврик директора канадської канцелярії УНСоюзу Івана Геврика не була поміщена.

На питання А. Забродського у справі часу і місця конвенції У. Дячук відповіла, що оглянено декілька готелів у Філядельфії, але після наради з. А. Джулою вона уважала, що Піттсбурґ є більш підхожим. Вона зосередила свою увагу, щоб дата Конвенції не збігалася з Великоднем, забуваючи про свято св. Томи і День Матері. Вибачалася перед делеґатами, які обходять це свято і тими які уважали, що повинні бути дома зі своїми жінками і матерями.

На закид О . Забродського, що у програмках концерту у Карнеґі Голл є поміщене тільки її фото, У. Дячук сказала, що це є загально практиковано на програмках концертів у Ню Йорку поміщувати знімку головного предсідника УНСоюзу а не цілого Головного Уряду.

В дальшому сказала, що найбільш невідкладною справою в УНСоюзі є похилий вік секретарів у наших відділах, брак молодих людей перебрати їх місце і майбутність наших відділів. Нам потрібно молодих людей, які були б обізнані з УНСоюзом і продуктами УНСоюзу. Якщо опорожнені місця у відділах ми могли б заповнити новими членами, нам тоді не треба професійного відділу продажу. Вона сказала, що ми делеґати повинні придбати наших наступників і забезпечити майбутність наших відділів. Інакше відділи будуть лучені або розв'язані.

Відповідаючи на питання о. М. Стасіва, скільки грошей Р. Кук придбав УНСоюзові сказала, що Р. Кук є дорадником та допомагає продавцям, якщо вони потребують помочі. Висліди праці продавців є виказані у друкованому звіті У. Дячук. Це є мільйони долярів. У річних звітах ми виказуємо ріст членських вкладок з року на рік. Ріст цей є виказаний протягом останніх п'ять років, від 1989 р. коли вкладки виносили 69,000 дол., у 1990 - 77,000 дол., у 1991 - 86,000 дол. у 1992 - 76,000 дол. у 1993 - 290,000 дол. Цей річний зріст вкладок завдячується професійним продавцям. Відносно питання, чому у Філядельфії не відбувся ювілейний концерт для вшанування 100-ліття УНС, У. Дячук пояснила, що у Філядельфії не було відповідної підтримки громади і дуже мала кількість квитків була продана.

На питання Стефка Куропася у який спосіб приєднати молодь до УНСоюзу, радила відділам проявляти більше діяльности.

А. Джула був присутнім на першому засіданні і є почесним членом комітету.

У. Дячук повідомила, що ми увели нову грамоту забезпечення, т. зв. Universal Life Policy та, на жаль, результати ще дуже малі. Також увели ми дві пенсійні грамоти і три термінові за ще нижчою оплатою, як попередні. Для того, щоб продавати якінебудь грамоти забезпечення ми мусимо мати апробату асекураційного уряду. Ці поліси (Universal Life Policies) від грудня вже продається у Пенсильванії, від жовтня в Огайо. У стейті Ню Йорк ще не маємо згоди стейтового уряду. У. Дячук була згідна з думкою Й. Лисогора, що наша система обезпечення не є найкращою. За допомогою професійних продавців, які мають підхід до молодшої ґенерації ми мусимо поповнювати ряди нашого членства. Продавці отримують платню тільки першого року. Їхня платня є між 18,000 дол. і 22,000 дол. Вони мають право на половину комісійної винагороди від проданих поліс. Другу половину потручується з їх платні. Комісова винагорода доброго продавця повинна дорівнювати 100% його платні.

Нашу забезпеченеву акцію ми хотіли поширити також в Україні, та з огляду на тепер існуючу там ситуацію, де ще немає законів, таблиць смертности і стійкої валюти, це не можливе.

У. Дячук пояснила, що вона не очолює жодну політичну організацію. Вона є головою громадської організації.

Нестор Олесницький відповідаючи на питання, які відносилися до нього, зупинився на обов'язках радних, відчитуючи їх зі статуту УНСоюзу. Радні одержують призначення від членів Головного Екзекутивного Комітету. У всіх справах радні мають право голосу. Радні розглядають і поправляють пропонований Екзекутивою бюджет.

Якщо ми більше визначимо радним засяг їх праці ми радше перейдемо на зразок корпоративний при чому братський аспект організації буде затрачуватися. У справі Р. Кука сказав, що зустрів його через свого колишнього клієнта, який був зв'язаний зі справами забезпечення та про його особу переговорив з І. Флисом. Просив, щоб дати йому змогу виявити себе.

Статут є написаний у англійській мові, бо УНС є заінкорпорований у ЗСА. Схвалені конвенцією зміни у статуті мусять остаточно бути затверджені забезпеченевим урядом Ню Джерзі. Ми мусимо писати по анлійськи. Український переклад не є точним.

Він сказав, що деякі пункти у статуті є усунені і замінені іншими. Він уважає що у статуті є тільки два місця, які вимагають пояснення у двох мовах.

Н. Олесницький пояснив, що він сприяв справі підвишки гіпотечних позичок до 300,000 дол. На гіпотеках ми не втратили ні одного цента. Тому, що пропорція між позикою та вартістю нерухомостей є позитивною, нема причин не давати вищих гіпотечних позичок.

Рання сесія закінчилася о 12:10 після по пол.

Субота 7 травня 1994
Пополуднева сесія 2:00 по пол.

Василь Колодчин відкрив сесію і нею провадив, продовжуючи відповіді.

Володимир Сохан у відповідь Є. Бачинському сказав, що найвище число членів в УНСоюзі було у 1970 р. - 89,107. Від того часу членство меншає.

На питання, чому члени-жінки не платять передплати за Свободу з вкладками вияснив, що попередньої конвенції було обіцяно полагодити цю справу, але з огляду на зміни у комп'ютерній системі деякі інформації були пропущені і не вдалося дотримати обіцянки. Маємо надію, що змінивши на нову комп'ютерну систему передплата за Свободу для жінок членів буде включена у вкладки так як це є для мужчин.

Олександер Благітка мав деякі вияснення до усного звіту В. Пастушка. Він сказав, що він був під враженням, що контролери отримали відповіді на всі їх питання під час нарад з Екзекутивним Комітетом. В. Пастушок поставив питання у справі боргових зобов'язань, яких не було у час контролі. Вияснюючи цю справу О. Благітка сказав, що бонди на суму один мільйон долярів були у банку в окремій папці. Банк запитав контролера, чи він бажає особисто переглянути їх, але В. Пастушок заявив, що він задоволиться листом, який потвердить їх існування. Банк прислав такого листа.

Інша справа над якою зупинився О. Благітка це справа річного бюджету. Кожного року Фінансова Комісія разом з Екзекутивою розглядає кожну лінію річного бюджету узгіднюючи з видатками. В. Пастушок є членом Фінансової Комісії. Екзекутивний Комітет не робить жодних починів без апробати Головного Уряду.

О. Благітка вибачився, що І. Щерба не могла зв'язатися з ним. Не все він буває при свому бюрку, а залишивши доручення він завжди дасть відповідь листовно або телефонічно.

І. Скальчукові відповів, що всі видатки і платні зв'язані з відділом продажу є виказані у його писемному звіті під організаційними видатками. Там найдете усі цифри на кожний рік за останніх чотири роки.

Хоча наше відношення платоспроможності знизилося до 122%, стан наш є все ж таки кращим, як більшости комерційних установ, яких співвідношення є приблизно 104%. Фінансово ми є сильними і маємо досить активів, щоб сплатити усі наші зобов'язання. Ми змінили нашу настанову щодо гіпотечних позичок. Ці зміни вищих сум були введені Екзекутивним Урядом, який відповідає за всі капіталовкладення. Уділяти вищі суми є корисним для нас, бо цим чином ми здобуваємо членів молодшої ґенерації. Щоб одержати гіпотечну позику, ця особа мусить забезпечитися на повну суму позики. Це добрий засіб знайти шлях до молодих, які є у пошуках нового дому. На гіпотечних позиках ми не втратили жодних грошей.

Коментуючи брак кошторисів для основних поліпшень на Союзівці, О. Благітка сказав, що виконання цих робіт власними силами обійшлося дешевше.

На віднову вестибюля у будинку УНС було п'ять кошторисів. Ми взяли один з найнижчих. Кошториси сягали від 758,000 дол. і ми на нього погодилися, до поверх 1 мільйона. Ми мусили переробити, бо вестибюль позначався віком. Ми змінили його вигляд, надаючи йому шикарности, щоб могти дорівнювати іншим будинкам у цій дільниці. Якщо обставини будуть сприятливими продати будинок, він буде більше привабливим. Був час, що цей будинок давав нам грошовий прихід. Він приносив 2 мільйони річно. Сьогоднішній стан є інший.

У відповідь Й. Лисогорові О. Благітка сказав, що ми встановлюємо наші напрямні з дорадником у справах інвестицій, при чому ми відкладаємо максимально до 5% нашого портфолію у вартісні папери. Ці вартісні папери мусять бути першорядними уділами, які платять дивіденду, а не "центові", які є рисковні. Нашим головним бажанням є, щоб уділи і прихід з інвестицій зростали.

Ми маємо деякі можливості, але ми ще не вклали грошей, бо уважаємо, що ринок піде вниз і тоді ми закупимо такі уділи. Ми купуємо боргові зобов'язання на довший протяг часу 7-10 років. Це дає нам найкращі прибутки від наших грошей.

Василь Пастушок відповів, що він підтверджує, свій звіт, так, як він його удокументував. Нам потрібно стороннього дорадника, щоб перевіряв і встановив опис праці для нашої Екзекутиви і книжечку для контролерів. Нам потрібні напрямні. Професіоналісти у пенсійному віці могли би приготовити такий огляд для нас. Такий огляд був би для нас корисним.

Звіт нашого касира викликав тривогу серед нас. Касир сказав, що ми втратили приблизно 8 мільйонів нашої резерви і якщо це буде продовжуватися є можливість, що нас перебере забезпеченевий уряд. В. Пастушок запевнив нас, що ми є сильні і перевищуємо резерви інших установ такого роду. Наші гроші є відповідно інвестовані. Наш касир виконує чудову працю. З цих 8 мільйонів приблизно 3.5 мільйона це втрати спричинені нестійкістю грошей у Канаді і тому ми не можемо за це винувати Екзекутиву.

Звертаючися до М. Савчак сказав, що контролери не виявили деяких проблем, бо про існування їх вони не знали.

Як ідеться про Вашінґтонське бюро, щоб заощадити видатки, уважає скоротити персонал до директора і асистента.

Це є факти, з якими ми маємо до діла у 100-ліття нашої організації. Ці завваги мають будучу ціль, але мусили бути доведені до уваги тут на Конвенції. Він уважав, що це є відповідний час виявити його висновки. У засіданнях брали участь Стефан Гавриш, Василь Дідюк і Василь Пастушок. Анатолій Дорошенко пропустив деякі засідання з огляду на зміну праці і місце замешкання. Контролери не мали зустрічі з Робертом Куком, бо Екзекутива була спроможна доставити усі потрібні інформації. В. Пастушок не противився, щоб відкрити бюро продажу. Він був стурбований, що у так короткому часі відкрито так багато бюр і чому Контрольна Комісія не знала нічого про них, аж після їх відкриття.

Протилежністю до сказаного тут, В. Пастушок заявив, що він дотепер не має повної суми виданої для заснування відділу продажу. Він погоджується з принципом відділу продажу, якого метою є організувати нових членів. Ми знали про наші втрати, але щойно недавно ми дізналися, як дуже сильно наші резерви є вичерпані. Ми потребуємо наші видання. Ми не можемо їх втратити. Ми мусимо знайти розв'язку. Ми не можемо вину усіх наших втрат класти на наші видання.

Анатолій Дорошенко відповідав на питання поставлені І. Скальчуком про брак статистичних даних бюджету у порівнянні зі справжніми видатками. Він сказав, що він стежив за зразком встановленим його попередниками. У майбутньому, хто би то перевіряв фінанси УНСоюзу повинен пам'ятати включити ці статистичні дані, бо вони є важливими і відкривають, як УНСоюз працює фінансово. Продовжуючи, А. Дорошенко зупинився на справі браку статистичних даних у відділі професійного продажу. Він просив усіх поглянути до його друкованого звіту, де ці суми є виказані під загальними видатками організаційного відділу, який включає також відділ продажу. Він спрямував увагу делеґатів на звіт О. Благітки, де є списки видатків організаційного відділу. Статистика виказує, що у 1989 р. видатки організаційного відділу виносили 474,526 дол. В останніх чотирьох роках ці цифри майже подвоїлися через видатки зв'язані з професійним відділом продажу. Порівнюючи видатки за оголошення у 1989 р. з видатками у 1993 р. ми бачимо, що вони зросли зі 40,000 дол. до 88,000 дол. Винагороди відділовим організаторам за цей сам період часу зросли з 15,000 дол. до 55,000 дол. Майже 2/3 цеї суми виплачено професійним продавцям за продаж пенсійних грамот. Винагороди спеціяльним організаторам, посередникам продажу, пішли вгору зі 42,000 дол. до 184,000 дол. Видатки пов'язані з подорожжю зросли з 1,800 дол. до 32,000 дол. Це є більш докладні цифри професійного відділу продажу.

Він дав деякі вияснення до заввах М. Савчак і У. Марущак, кажучи, що В. Пастушок у свому звіті висловлював свої власні думки, а не усіх членів Контрольної Комісії. Ці справи були обговорювані усіми членами Контрольної Комісії. Хоча члени Комісії погоджувались у деяких справах вони уважали, що ці справи не повинні бути дискутовані на Конвенції.

Тарас Шмаґала, відповідаючи І. Скальчукові, чому контролери The Ukrainian Weekly і Свободи не згадували про проблеми субсидії і витрат, сказав, що протягом останніх двох років він писав про проблеми керування витратами. Він писав про устаткування, спосіб адміністрування і кошти. The Ukrainian Weekly і Свобода були великим джерелом грошового асиґнування для УНС. Немає окремого книговедення Свободи і The Ukrainian Weekly і тому не можна дати точних цифер. Якщо ми хочемо розглядати питання зниження витрат на наші видання і встановити ціну для наших передплатників, ми мусимо знати кошти зв'язані з продукцією.

Він був присутнім на сімох (з восьми) засіданнях Контрольної Комісії. Видатки Контрольної Комісії були вдвоє більшими, як попередньо. З точки зору видавництва це була для нього проблема. Контролери дістали одноденну додаткову заплату за виготовлення їх звітів.

У 1991 р. Роберт Кук зустрівся з Головним Урядом, подаючи пляни заснування професійного відділу продажу. Деякі члени Головного Уряду не погоджувалися з думкою заснування професійного відділу продажу. Якраз перед запляннованим засіданням Контрольної Комісії Т. Шмаґала попросив членів Контрольної Комісії зустрітися з Р. Куком. В. Дідюк і С. Гавриш відмовилися взяти участь у цьому засіданні. В. Пастушок погодився зустріти Р. Кука, але потім змінив свою думку. З п'ятьчленної Контрольної Комісії тільки А. Дорошенко і Т. Шмаґала взяли участь.

Т. Шмаґала зупинився на справі опису праці службових обов'язків. Він сказав, що Екзекутивні урядовці є перевантажені обов'язками, які на них накладає статут. У нас немає опису службових обов'язків ані для Екзекутиви, ані для працівників УНСоюзу.

У відповідь І. Лабі, що між контролерами немає згоди, Т. Шмаґала сказав, що розходження у думках є здоровим явищем. Він сказав, що у майбутньому члени Контрольної Комісії повинні нав'язати зв'язок праці зі стороннім контролером. Вони разом повинні виготовити плян праці на наступні чотири роки. На основі цього пляну вони повинні виготовити бюджет, який буде переданий під розгляд Екзекутиві.

Василь Дідюк поділився своїми поглядами про працю Контрольної Комісії. Він був ображений заввагою Т. Шмаґали, який сказав, що видатки для Контрольної Комісії були зависокими. Контролери діставали заплату за 5 днів праці. Платня деяких контролерів була вищою, бо вони зуживали більше часу на контролю. На першому засіданні Контрольної Комісії контролери розділили між собою працю. Хоча кожний контролер перевіряв дану ділянку УНСоюзу, інші контролери могли також вглянути у ці справи. Він сказав, що він не присвятив багато місця фінансам видань, тому, що Т. Шмаґала перевіряв видавництво. В. Дідюк був зацікавлений духом братерства союзовців. Та це не означає, що він не цікавився фінансами. Контрольна Комісія розглядала фінанси УНСоюзу в загальному. В. Дідюк сказав, що про проблеми він довідався зі Свободи, а досі нічого не знав.

Степан Гавриш говорив про деякі справи, які відносяться до Контрольної Комісії. Він перевів перевірку організаційного і рекордового відділів. Не зважаючи на те, що в засяг його контролі входив рекордовий і організаційний відділ він цікавився іншими аспектами УНС. Він не погоджується з його товаришем праці Т. Шмаґалою у справі платень. С. Гавриш уважає, що це є його обов'язком, як контролера знати платні працівників. У справі зустрічі з Р. Куком сказав, що він був перешкоджений, перевіряючи рекордовий відділ.

Концерт з нагоди 100-ліття УНСоюзу у Філядельфії не відбувся з огляду на короткий час, щоб його зорганізувати. Ми одержали квитки до розпродажу десять днів перед концертом.

Ця Конвенція повинна відбуватися у Філядельфії, і всі союзовці мали б змогу віддати пошану піонерам, які дали початок цій великій організації у Шамокіні. З ним ніхто не контактувався у справі готелів чи інших приміщень у тій околиці.

Він також зробив завваження, що А. Джула не є членом Конвенційного Комітету цієї Конвенції.

Евген Іванців відповідав на деякі питання відносно Вашінґтонського бюра. Часто говориться про Вашінґтонське бюро як "lobbying office", інформативне бюро і бюро координування. Крім зустрічей з членами Конґресу і державними урядовцями він писав статті до газет і журналів. У свойому річному звіті В. Пастушок дав високу оцінку цьому бюрові. Він радив, щоби бюро закупило прапори і їх вивісило. Він пропонував, щоб УНС платив місячну оплату за стоянку авта Е. Іванціва. Тепер у свойому конвенційному звіті В. Пастушок каже, що Вашінґтонське бюро витрачує забагато грошей. В. Пастушок просив Евгена Іванціва, директора Вашінґтонського бюра фінансовий звіт. Він пояснив йому, що цей звіт є включений у звіт головного касира. Усі фінансові справи Вашінґтонського бюра полагоджується у Джерзі Сиги. Усі книги є у Джерзі Сиги і усі рахунки платяться звідтам. Тому було пропоновано, що одна річна перевірка Вашінґтонського бюра є вистачаюча. Будьщо більше як це, було би марнотравством.

Прочитавши це у листі від Уляни Дячук, В. Пастушок запитав, чому ще одну посаду додано, якщо бюро є непотрібною витратою. Це було неправильним тлумаченням того, що було написане у листі. Початково у Вашінґтонському бюрі були затруднені три особи. Одна з них перейшла на працю до Голосу Америки і це опорожнене місце заповнено іншою особою.

Е. Іванців погодився зі заввагою В. Дідюка, що Вашінґтонське бюро не приносить жодного доходу і ми мусимо його вдержувати для тої праці, яку воно виконує. Хоча з праці цього бюра не має безпосереднього фінансового прибутку, воно приносить посередні фінансові користі для України, української громади і УНСоюзу. Для прикладу він навів деякі факти. Декілька років тому Конґрес створив Комісію для прослідження голоду, призначуючи на це дворічний бюджет. Праця цеї Комісії була продовжена ще на два роки, але через брак грошей мусила бути зупинена не закінченою. У справі збірки грошей на цю ціль УНСоюз перебрав провідну ролю. Вашінґтонське бюро досягло своєї мети і Конґрес виасиґнував 100,000 дол., щоб Комісія могла закінчити свою працю. Ці гроші не вплинули від нашої громади, але від Конґресу. Він також говорив про поміч Вашінґтонського бюра у встановленні української амбасади у Вашінґтоні після проголошення незалежности України. Заходами Вашінґтонського бюра, починаючи від 1989 р. уряд ЗСА допомагає у переселенні 7,000 українців до Америки. Це бюро разом з УККА і громадою Вашінґтону мало успіхи в одержанні допомоги Україні. За допомогою УНСоюзу ми одержали 65,000 дол. для встановлення самостійного видавництва в Україні. Ці гроші ми одержали від федерального уряду, інакше ми мусіли їх зібрати самі.

У Вашінґтонському бюрі Е. Іванців одержав таку саму платню, як він мав в адміністрації Реґена. Він одержував такі самі підвишки зв'язані з коштами прожитку, як інші працівники УНСоюзу. Він не жаліє, що він зробив таке рішення.

Павло Дорожинський відповідаючи на критичні завваги Лева Боднара щодо надто коротко написаного звіту додав, що він був присутнім на усіх засіданнях і мав нагоду побувати в Україні та допомагав багатьом людям.

Андрій Джула подав до відома, що він не отримав поштою запрошення до Конвенційного Комітету.

Зенон Снилик, головний редактор Свободи відповідав на питання І. Одежинського у справі посмертних повідомлень на останній сторінці Свободи. Статут УНСоюзу вимагає, щоб такі повідомлення друкувати. Ці повідомлення друкується на підставі одержаних інформацій від секретарів відділів. Часом їх збирається, щоб друкувати декілька разом.

Він похвалив І. Одежинського за його намагання підписати петицію до головного начальника поштового уряду у справі поганої доставки наших видань. Він уважає, що час від часу треба писати листи до поштового уряду. Пропонував зв'язатися з іншими етнічними групами, бо вони мають такі самі проблеми з доставою їх видань.

Заторкуючи інформацій про життя українців у Польщі, ред. З. Снилик пообіцяв Ю.Котляреві поміщувати більше матеріялів на цю тему.

Василь Колодчин, ведучий сесією, проголосив початок дискусій. На пропозицію І. Гайди кожного дискутанта обмежено до 3-ох хвилин. Більшість підтримала пропозицію. Виготовлено список дискутантів.

Ірена Щерба (173) була рада, що В. Пастушок виявив наші недоліки, бо знаючи про них делеґати можуть покращати працю УНСоюзу. Вона уважає, що ми витрачаємо гроші на цілі не дуже важливі. Маючи амбасаду у Вашінґтоні, гроші, які видається на утримання Вашінґтонського бюра можна ужити на субсидії для Свободи. Члени, які не читають по українськи повинні бути зобов'язані передплачувати The Ukrainian Weekly.

Бернард Корчинський (421) висловив свої враження про Конвенцію. Він уважав, що Конвенція проходить як слід. Критика є дуже позитивною, інакше Конвенція була би дуже нудною. Сказав, що ми маємо продукти, які можуть конкурувати з іншими, але, щоб вони користувалися попитом треба відповідно їх рекламувати. Він висловив свою подяку предсідникові і усім Екзекутивним урядовцям за їхню поміч.

Богдан Одежинський (216) просив, щоб більше уваги присвячувати змістові Свободи. Він хотів би бачити більше матеріялів про Україну і українців у цілому світі, а менше вісток з Америки. Щоденні новини нам постачає телевізія і американська преса.

Лев Боднар (131) був вдячний В. Пастушкові, який виявив дійсний стан УНСоюзу. Запитав скільки членів для УНС придбав А. Дорошенко і Т. Шмаґала в останніх чотирьох роках.

Він питав Н. Олесницького, як довго ми ще повинні толерувати Р. Кука. Ми вже втратили 8,000,000 дол. нашої резерви.

Уважає, що У. Дячук очолює дві організації і як довго вона буде очолювати УАКР буде тяжко придбати нових членів. Він завважив, що ми не поміщуємо на сторінках Свободи статтей про інші організації такі, як УККА. Багато членів УККА працювали в Україні під час виборів, але у Свободі про цих людей не було згадки. Свобода навіть не поміщує їхніх платних оголошень.

Йосип Лисогір (325) сказав, що ми мусимо змінити наш спосіб думання. Ми мусимо знати, що було зроблено в чотирьох роках для добра нашої установи. Ми мусимо діяти для добра установи, а не лише про це говорити. Ми хочемо конкретних вказівок, а не лишень порад.

Богдан Ткачук (472) мав декілька заввах у справі наших видань. Кожний делеґат Конвенції є згідний, що Свобода мусить залишитися щоденником. Очевидно, що передплата мусить бути піднесена. Він висловив свою критику щодо деяких статтей, які появляються у Свободі, особливо авторства Миколи Руденка. Уважає, що ці статті є анти-націоналістичні і не повинні бути поміщувані у Свободі. Перед поміщенням, ці статті повинні бути перевірені. Він дуже похвально висловлювався про The Ukrainian Weekly. Це дуже добре, що ми маємо пресове бюро в Києві.

Стефан Ґоляш (379) уважає, що замість висилати учителів в Україну навчати англійську мову ми повинні виготовити для молоді України короткі посібники, щоб научити їх любити Україну.

Він підтримує думку, щоб Свобода надалі остала щоденником, та пропонує подвоїти передплату Свободи і The Ukrainian Weekly.

Подав деякі приклади цін газет в Україні. Переглядаючи ці високі ціни за видання в Україні, думає, що члени не повинні нарікати, якщо ми піднесемо передплату.

Через те, що ми видаємо велику суму гроша на утримання Вашінґтонського бюра пропонує злуку цих двох українських бюр. Вони можуть працювати для цеї самої мети - оборона України і добро нашої української громади в Америці. Ми усі спільно повинні працювати для добра України.

Уважає, що Екзекутива повинна, вияснити упадок резерви, щоб ми могли назад здобути довіря до нашої організації.

о. Мирон Стасів поґратулював В. Пастушкові за його звіт. Уважає, що ці звіти не були призначені для публікації у пресі, а вірніше для нашого розгляду. Ми довідалися про людей, які працюють без контракту. Це може довести до судової справи, бо хтонебудь працює і отримує заплату повинен мати контракт.

У. Дячук у своїх завваженнях сказала, що секретарі повинні піднайти і підготовити асистентів для їхньої помочі. На думку о. М. Стасіва ми повинні щедріше винагороджувати секретарів і асистентів, якщо ми хочемо їх затруднювати.

Володимир Левенець (5) говорив про потребу задержати Свободу щоденником. Свобода дала почин УНСоюзові, а не навпаки. УНС підтримує Свободу і не може її ані зліквідувати, ані замінити на тижневик. Він дякував своїм колеґам за статті в обороні Свободи. Не робім експериментів. Вирішуючи підвишку передплати, просив делеґатів бути поміркованими.

Володимир Яців (32) зробив деякі завваження у справі Свободи. Він не думає, що хтонебудь буде мати застереження щодо підвишки передплати за Свободу. Уважає, що секретарі відділів і адміністрація Свободи повинні координувати свої зусилля і працювати більше ефективно. Свободу висилається особам, які давно померли. Свобода видається для її членів у діяспорі. У деяких статтях уживається російських висловів, які тяжко розуміти. Він помітив, що члени Контрольної Комісії не працюють об'єднано. Здається, що між членами Контрольної Комісії є багато непорозумінь.

Емілія Смаль (412) запитала, чому ми не маємо олівців, афішів або оголошень і брошур про УНС, які делеґати могли б привезти своїм членам. Також інформативних брошур про нові поліси. Нам відомо, що є нові поліси, але про них ми нічого не знаємо.

Почесний член Мирон Куропась похвалив В. Пастушка за його серйозний підхід до проблем, які виринули в УНС. М. Куропась не погоджується з усім, що сказав В. Пастушок. Правом кожного члена є висловлювати свою думку. Від 1908 р. увійшло в звичай членів УНС писати "проєкти" до Українського Народного Союзу. Ці "проєкти" посилалося до УНС шість місяців перед конвенцією. Члени могли робити свої завваги, радити або критикувати. Зчасом ця практика припинилася і заникла. Витворилася така атмосфера, яка не сприяла таким вимінам. Уважалося, що як хтось наважився критикувати УНС це заподіяло би шкоду. Критика може бути будуючою.

Додаючи до завваги Н. Олесницького, що братська установа "Сини Норвеґії" замінила секретарів на професійних продавців, М. Куропась сказав, що період переходу тривав 8 років. Щоб осягнути цього роду зміну професіонали повинні тісніше працювати зі секретарями.

Обороняючи Вашінґтонське бюро, сказав, що воно нам потрібне. Бюро мало зв'язки, які були корисні для цілої громади.

Іван Телюк (414) подякував О. Благітці за інформації, які його цікавили. Він хотів знати фінансовий стан УНСоюзу на коротку і довгу мету. На коротку мету - ми є у спроможності покривати видатки з приходів. Це покаже, як ми розвиваємося. Йому видається, що у терміновому розвитку ми залежні покриваємо наші видатки.

Почесний член Ярослав Падох обороняв Свободу. Він хоче цю газету затримати щоденником. Ми мусимо зберегти її і підтримати її. На початку була Свобода, яка породила УНС. Ліквідація цеї газети була би національним злочином.

Пополуднева сесія закінчилася о 5:00 по пол.

Неділя, 8 травня 1994 р.
Пополуднева сесія 2:00 по пол.

Відкриваючи пополудневу сесію Іван О. Флис попросив усіх хто бажає брати участь у дискусії зголоситися на листу промовців. Василь Колодчин заінтонував "Многая Літа" всім жінкам присутнім на Конвенції.

Василь Колодчин відчитав привіти, які наспіли на Конвенцію.

Петро Саварин вів сесією. Це було продовження точки 10 програми - дискусія над звітами.

Іван Телюк (414) заявив, що вислухавши звітів він прийшов до висновку, що усі проблеми УНСоюзу є фінансового і громадського характеру. Щоб збільшити наше членство Екзекутивні урядовці не можуть входити до управи жодних громадських організацій. Вони повинні бути лишень представниками до цих організацій.

Василь Лещук (303-40) говорив про нашу стипендійну програму. Це чудово, що УНС дає ці стипендії. Але поділивши ці гроші між багатьох студентів, ця сума не є дуже великою. Він думає, що цілу цю суму грошей можна ужити на важливіші цілі. Можна ужити їх для збереження Свободи або на допомогу Україні. Пропонував давати стипендії студентам з України.

Володимир Янів (209) ствердив, що під час 32-ої Конвенції делеґати схвалили Фонд Допомоги Україні. Кожний делеґат пожертвував на цей фонд 25 дол, розуміючи, що Екзекутивний Уряд УНС додаватиме 100,000 дол. до цього фонду кожного року. Чи це зроблено? Якщо ні, то чому? Український Братський Союз утримує два шпиталі в Україні. Що ми утримуємо в Україні крім Київського Пресового Бюра і курсів англійської мови.

Іван Хома (293) говорив про наш недобір і дав декілька порад, як зупинити постійний спад наших запасів. Ми мусимо піднести передплату газет. Союзівка повинна бути відкрита сезоново, а не круглий рік. Тому, що у Вашінґтоні є два українські бюра і Українська Амбасада, пропонує злуку цих двох бюр. Виконавши це, ми зможемо заощадити певну суму грошей і зупинити спад резерв.

Андрій Забродський (156) починаючи свої завваження, висловлювався дуже похвально про Рому Гадзевич і її працю, яку вона виконує, редаґуючи The Ukrainian Weekly.

Він сказав, що У.Дячук відповідаючи на питання, які відносилися до неї казала : "Я рішила" отож чому ми вибираємо Екзекутиву і Головний Уряд, якщо У. Дячук робить усі рішення.

Критикував А. Дорошенка за брак якоїнебудь дії, коли він бачив, що там були проблеми.

Ми марнуємо наші гроші на не-українців, які не розуміють наших проблем. Краще було би підшукати молодих українців у наших громадах, які діставши відповідну освіту стануть нашими професійними дорадниками.

У своїх відповідях У. Дячук сказала, що УАКРада є громадською установою. А. Забродський не погоджується з нею. Запитав, що було би, якщо предсідник УНС очолював би УККА. Він є певний, що це було би заборонено.

Володимир Мельниченко (21-121) був стурбований, що під час Конвенції виринають тільки неґативні завваги. Тут є проблеми, які треба виправити. Пропонував, щоб головний предсідник працювала з дорадниками і не робила рішень сама. Ми мусимо бути самовпевнені і працювати разом дружньо.

Іван Скальчук (430) заторкнув питання зменшення нашого членства. Число членів зменшилося в останніх чотирьох каденціях, на одну третю. Наші члени це основа нашого існування. Цей упадок ми пробували зупинити за допомогою професійних продавців. Професійні продавці не вив'язалися зі свого завдання.

Щодо втрати резерви, І. Скальчук хотів знати, чому Екзекутива і члени Контрольної Комісії не зупинили це, коли вони бачили, що кожного року втрачається великі суми гроша. Він рішуче переконував делеґатів вибирати кандидатів, які можуть врятувати нашу фінансову ситуацію.

Петро Саварин вставив завваження, що замість говорити, що ми втрачаємо членів, ми повинні говорити, що ми не заповнюємо місць членів, які померли.

Тарас Шмаґала підніс справу порядку, що предсідник Конвенції не може брати участи у дискусії. Це є нагода для делеґатів висловлювати свої думки.

Омелян Твардовський (214) підтвердив, що в час заснування його відділу у 1963 р. багато людей вступали до УНСоюзу задля одержування Свободи. Він не уявляє собі, що станеться з УНСоюзом, якщо Свобода перестане існувати. Свобода це найбільший український щоденник у вільному світі, мусить залишитися щоденною газетою.

Анна Бурій (402) відмітила, що при кінці кожної Конвенції нововибрана управа завжди обіцяє звернути увагу на проблеми і потреби наших канадських членів. Роблено спроби купна будинку УНС у Канаді. Але ці спроби все остають безрезультатними. Чому це так стається? Тепер вони довідалися, що Роберт Кук відкриває бюро в Торонті. Голови округ не знали нічого про це відкриття. Виринає питання, чи бюро буде зв'язком між ЗСА і Канадою, чи воно є для вигоди всіх членів УНСоюзу.

Вона вказала на важливість Свободи тут у Північній Америці і також в Україні.

Володимир Гетьманський (374) пригадав нам, що під час Конвенції у Клівленді був клич "З пошаною до старших, лицем до молоді". Він запитував, чому ми не можемо вишколити наших молодих людей, щоб вони зайняли місця наших продавців. Звернув увагу на прапор, який висів на сцені і питав, чому ми не придбали новий спеціяльний прапор, знаючи, що це є Ювілейна Конвенція у 100-ліття УНСоюзу.

Він зробив наголос на факт, що Свобода надалі мусить виходити. Ми можемо подвоїти передплату і ніхто не буде противитися. Якщо далі буде недобір УНСоюз може покривати.

Люба Понятишин-Кеске (257) повторила слова Стефка Куропася "де є наша молодь". Цей вислів буде стало повторятися, якщо у цій справі ми щось не зробимо. Молоді можуть забезпечуватися денебудь. Але гордості бути українцем не можна купити у жодній компанії світу. Її можна набути тільки в УНСоюзі. Наша молодь шукає за своїм українським корінням. Пропонувала створити "ад-гок" комітет для прослідження цеї проблеми. Закінчила, цитуючи слова пісні, що "все на світі можна вибирати сину, вибрати не можна тільки батьківщину".

Ольга Бережан (114) поставила питання О. Благітці у справі посмертної виплати за одного з її членів. Обидві особи померли протягом кількох тижнів. Чому УНС ще не полагодив посмертної виплати.

Лонгін Старух (172) представив себе, як секретар УНСоюзу з дозволом продавати забезпеченеві поліси який носить три капелюхи. Він є делеґатом, секретарем УНС ліцензованим і продавцем забезпечень УНС, зайнятий на неповний час. Заслухавши промовців Конвенції ми є під враженням, що Р. Кук не вив'язується зі своїх обов'язків. В дійсності нам треба Р. Кука. Ми є братська установа. Ми хочемо задержати усі наші братські бенефіти, такі як стипендії, Свободу, Вашінґтонське Бюро, Київське Пресове Бюро. Але ми не хочемо зуживати нашої резерви. Забезпечення оплачують наші рахунки. Ми мусимо продавати поліси на високі суми забезпечення, а це можуть зробити тільки професійні ліцензовані продавці. Молодша ґенерація обезпечуючися на високі суми та потребує фінансового плянування на будуче. Такі інформації може їм уділити бюро продажу. Ми мусимо скористати з нашого відділу продажу і мусимо допомогти УНСоюзові платити наші рахунки і надалі забезпечувати наших членів братськими послугами.

Іван Винник (194) порушив справу зниження резерви. Виконуючи обов'язки контролера завваживши зменшення, контролери доводили це до відома Екзекутиві та пропонували додержуватися бюджету. Він пропонував нововибраному урядові звернути ближче увагу на бюджет.
Він також говорив про важливість нашої преси. Дякував усім редакторам за добре виконувану працю. Закликав делегатів задержати Свободу щоденником.

Петро Тимків (458) заохочував делеґатів зберегти Свободу підвищенням передплати усім читачам. Він не погоджувався з критикою Б. Ткачука щодо статтей Миколи Руденка, уважаючи, що спосіб його писання дає нам інший погляд. Просив розглянути наш теперішній напрям. Він не бачить зміни у напрямах.

Стефанія Геврик (445) заявила, що під час цеї Конвенції чується тільки неґативні завваги. Славила Уляну Дячук, що вона так вибачливо прийняла критику. За її поставу і працю їй належиться похвала.

Евстахія Мілянич (450) висловила своє розчарування відносно звіту касира, який появився на сторінках Свободи 9-го квітня, 1990 р. Вона уважає, що Свобода мусить залишитися щоденником. Передплату не можна піднести зразу, її треба підносити малими сумами часвідчасу, інакше ми втратимо багато членів.

У відповідь цим, що питають де є наша молодь, сказала, що родичі не впливають, на своїх дітей, щоб вступали до народних організацій. Радила що Конвенція мусить винести ухвалу не торкати резерв. До цього часу вона не знає скільки членів нараховує УНСоюз.

Роман Куропась (20) звернув увагу на проблему браку секретарів. Ми мусимо підготовити молодих, які можуть працювати зі старшими, щоб забезпечити майбутнє нашій організації.

Михайло Каркоць (345) висловився похвально відносно праці, яку виконує Екзекутива. Натомість чується тільки критику. Досі він не чув, щоб хтонебудь сказав, що він готовий служити нашій організації. Майбутність УНС залежить від членства. Якщо кожний з нас приєднав би десять членів, ми запевнили би майбутність УНСоюзу. Майбутність УНСоюзу не є безнадійна, як виглядає. Допомагати Україні пропонує у формі освіти.

Іван О. Флис зупинився коротко на деяких питаннях, які були порушені. Щоб зупинити спад резерви наші видатки не можуть перевищувати приходів. Треба обмежити видатки у всіх відділах. Що торкається Свободи, можна скоротити персонал. Будинок УНСоюзу це найкраща інвестиція, яку зробив Й. Лисогір. Це є найменша наша турбота. Для дальшого обмеження видатків пропонував знизити дивіденди. Ми мусимо удосконалити наш організаційний відділ. Вашінґтонське бюро мусить зробити деякі обмеження і ми повинні його вдержувати, як довго потрібно. Ціни на Союзівці треба піднести. Ми не можемо вкладати так багато грошей, як попередньо. І.Флис є згідний з думкою І. Винника який у свому звіті сказав, що ми повинні усталити бюджет і його дотримуватися. Просив делеґатів не лише критикувати, але також тугіше стягнути пояси. Ми не повинні сподіватися заплати за все, що ми робимо для УНС, а радше спрямувати наші зусилля повернути резерву до попереднього стану. УНСоюз є сильний і таким буде надалі.

Уляна Дячук відповідала на деякі завваги заторкені у дискусії. На заввагу В. Лещука, що гроші, які видається на стипендії краще використовувати на братську діяльність, сказала, що якщо ці стипендії не приносять добра, то чому ми маємо щорічно так багато аплікантів. Цими стипендіями УНСоюз нав'язує зв'язки з молодою ґенерацією. Деякі студенти вперше дізналися про УНСоюз. У. Дячук уважає, що наші стипендії є дуже корисними і повинні продовжуватися.

До завваги І. Щерби, що усі члени, які не читають по українськи повинні передплачувати Український Тижневик, У. Дячук сказала, що таку постанову було би дуже тяжко ввести в життя. Ці що передплачують The Ukrainian Weekly дуже високо його оцінюють. Ми мусимо знайти ринок збуту для наших видань і здобути більше читачів.

Погодилася з Л. Кеске, яка сказала, що наші молоді люди тепер шукають свого коріння і цей час повинен використати УНСоюз. Багато молодих українців-американців відвідуючи Україну повертаються з цілковито іншим наставленням, бажають вивчити українську мову. Вони прагнуть увійти у ряди української громади і саме УНС є частиною цеї громади.

Відповідаючи Б. Одежинському сказала, що між присутніми нема однієї особи, яка не бажала би бачити Свободу щоденником. Спільно ми мусимо вирішити, як розв'язати цю проблему. Фінансова Комісія представить нам плян як вирішити це питання. Мандат мусить вийти від членства. Щоб задоволити читачів і поліпшити газету редактори вирішать, які саме зміни повинні бути зроблені. Головний предсідник запевнила, що відносно змісту газети усі ці побажання редактор візьме до уваги.

На закид Л. Боднара, що позиція У. Дячук, як голови УАКРади є шкідливою для членів УНС, У. Дячук сказала, що вона працює у напрямі з'єднання громади. Вона відчуває брак спільної мови, ми затратили взаємне довір'я. Закликала усіх бути толерантними і навчитися спільно працювати, як одна об'єднана громада.

Погодилася з Т. Бутреєм, що секретарі, які відзначаються працею повинні бути вшановані. Вони втішаються успіхами, бо мають плян праці на майбутнє у своїй громаді. Вони плянують і постійно працюють.

Й. Лисогір хотів конкретні дані, як був знижений бюджет. У. Дячук пояснила, що скорочення зроблено у всіх ділянках. Відносно Союзівки, скорочення роблено чотири рази. Якщо ми зробимо дальші скорочення, ми можемо Союзівку взагалі не відкривати.

о. М. Стасів турбувався що УНСоюз не має контракту з Робертом Куком. У. Дячук відповіла, що Р. Кук був затруднений виконати працю і після завершення він відійде.

С. Ґоляш уважав, що ми повинні більше грошей видавати на книжки, ніж на навчання англійської мови в Україні. У. Дячук відповіла С. Ґоляшеві що УНСоюз видав на українські підручники для навчання 50,000 дол.

УНС у співпраці з Всеукраїнським Товариством ім. Тараса Шевченка "Просвіта" в Україні спонзорує курси англійської мови. Ми хочемо, щоб вони навчалися англійської мови, бо це мова інтернаціональна. Більшість учасників цих курсів читають і пишуть по англійськи. Вони потребують вправи у розговірній мові. Учителі, які їдуть в Україну самі покривають кошти переїзду. Навчаючи в Україні, вони виконують ролю амбасадорів, інформуючи їх про наше громадське життя.

У. Дячук говорила про втрати при виміні канадської валюти. Наші вкладки збирається у канадській валюті, пересилається до канадських банків та інвестується у канадських та провінційних боргових зобов'язаннях (bonds). З огляду на некорисну виміну відсотки затримуються у Канаді. Одиноким способом зужити ці гроші, це відбуття конвенції у Канаді.

Усім зацікавленим нашою втратою гроша У. Дячук сказала, що субсидії наших видань найбільше виснажили наші резерви. Будинки Союзівки це також дефіцит. Незважаючи на те, що наша резерва зменшилася головний предсідник запевнила нас, що УНС є сильною фінансовою установою.

Підготовляючи цю Ювілейну Конвенцію УНСоюзу, У. Дячук сказала що ми були зосереджені на матеріялах зв'язаних зі століттям і тому не змогли приготовити літературу інформативного характеру, яку звичайно привозили.

У. Дячук зложила ґратуляції Українському Братському Союзові за їх допомогу шпиталям в Україні. Осередком уваги УНСоюзу є освіта в Україні, і тому ми звертаємо увагу на видавання книжок і навчання англійської мови в Україні.

На закид А. Забродського, про необмежену владу предсідника, У. Дячук уважає, що влада є поділена. Будучи предсідником вона мусить робити чіткі рішення, без огляду на це чи хтось їх одобрює. Безперечно, є деякі справи, які вирішує предсідник.

Деякі особи запитували, чому ми не затруднюємо молодих українців на пости забезпеченевих продавців. У пошуках забезпеченевих продавців українців ми помістили у пресі декілька оголошень. Висліди були мінімальні. Кандидати не відповідали. Для цього треба пройти відповідні курси та здати іспити. Від продавців вимагається також трирічного досвіду. Ми не можемо школити їх від початку. Вони мусять працювати самостійно. Ми оплачуємо тільки перший рік, опісля вони працюють за комісову винагороду.

І. Скальчук завжди турбується втратою членства. У. Дячук пояснила, що з відходом одного члена ми дуже часто втрачаємо п'five грамот. Половина нашого членства є у пенсійному віці. Це є застрашаюче явище. На жаль, більшість етнічних братських установ зустрілося з цею самою проблемою. Тому ми мусимо приєднувати молодших членів 7,500 дозрілих грамот (paid-ups) це грамоти дорослих, які стали членами ще будучи дітьми. Вона просила відділових секретарів знайти дорогу до цих членів. Запасами цих грамот вони можуть придбати нові. Даремно плакати над втратою членів. Нас критикують за чотирорічний період, а насправді грамоти "Universal Life" ми щойно почали продавати минулого року. Це грамоти необхідні для молодої ґенерації і побажані. Протягом минулих місяців ми продали декілька таких грамот на дуже великі суми забезпечення.

У. Дячук погоджується з А. Бурій, що треба Канаді більше присвятити уваги. У Канаді тяжко працювати бо основа нашої організації маліє. Ми маємо точно виготовлені пляни щодо Торонта, запевнила канадців, але це буде залежати від відділових секретарів і професійного відділу продажу. Купно будинку не є розв'язкою наших проблем. Старанно вивчивши, ми прийшли до висновку, що канадські грамоти є дуже відмінні від цих у ЗСА. Усі грамоти є основані на податкових законах даної країни. Вони мають інші обмеження, іншу грошову вартість і інше комісове. Щоб мати успіхи у Канаді ми мусимо задоволити потреби українців-канадців.

З великою похвалою предсідник У. Дячук висловилася про віддану працю Л. Кеске, яка перебрала 257-ий Відділ, який стало зменшувався чисельно. Життя у цьому Відділі пожвавилося, бо УНСоюз є близький її серцю. У справі пропозиції Л. Кеске, щоб створити "ad-hoc" комітет, який мав би на меті знайти дорогу до молодшої ґенерації, сказала, що цею справою повинна займатися нова адміністрація протягом наступних чотирьох років. Вона пропонувала передати цей плян створення комітету резолюційній комісії.

Відповідаючи О. Бережан, гол. предсідник сказала, що вияснення у справі посмертної виплати дасть їй головний касир.

У. Дячук подякувала Л. Старухові, який з'ясував працю Р. Кука для УНСоюзу та у який спосіб він допоміг йому. Він говорив спонтанно про гармонійність його праці, що мало позитивний вплив на делеґатів.

І. Винник служив добрими порадами нашим контролерам і майбутнім. Гол. предсідник запевнила нас, що Конвенційна Фінансова Комісія перевірила наші приходи і видатки з попереднього року. Головний касир і голов-ний предсідник у всіх справах дали вичерпні вияснення. На підставі цього Фінансова Комісія виготовила бюджет. Це наша повинність дотримуватися цього бюджету.

У. Дячук подякувала С. Геврик за її слова зрозуміння. Вона приймає критичні завваги, як тільки вони є конструктивні. Вона охочо відповість і дасть вияснення на всі питання тут на Конвенції або у бюрі.

До Е. Мілянич звернулася У. Дячук з похвалою, що вона приготовляє свою доньку зайняти її місце. Вона просила усіх заохочувати своїх дітей працювати для майбутності УНСоюзу.

З огляду на це, що час дискусії протягнувся, не було часу вглянути на зміну статуту, предсідник запропонувала відбути вибори нового уряду на підставі існуючого статуту. Пропозицію прийнято.

Василь Колодчин повідомив, що Президія просить наступних осіб до Резолюційної Комісії.

Резолюційна Комісія:

- **Богдан Ткачук (472)**
- **Петро Лещишин (66)**
- **Марта Коломиєць**
- **Уляна Марущак (82)**
- **Омелян Твардовський (214)**
- **Ярослава Бачинська (434)**

Зеновія Зарицька (327) поділилася з делеґатами своїми добрими враженнями з України.

Василь Пастушок з'ясував своє становище відносно Вашінґтонського бюра. Він завжди був прихильний і тепер є до цього бюра. Поґратулював Е. Іванціву за чудову працю, яку він там виконує. Він говорив про обмірковування двох останніх днів. Члени Головного Уряду перелічували їх досягнення, недоліки і невдачі. Зі своєї праці для УНСоюзу вони вив'язалися якнайкраще. Він просив усіх виявити признання У. Дячук О. Благітці, В. Соханові і цілому Головному Урядові за їх невтомну працю і посвяту протягом мунулих чотирьох років. Повстанням з місць делеґати вшанували цілу управу.

Нестор Олесницький відповів на питання О. Боднара, чи заступник предсідника поінформував предсідника про критику УАКРади і УНС на зборах у Чикаґо. Н. Олесницький відповів що всі завваги, без огляду на те, чи вони є критичні чи похвальні він передає предсідникові.

Володимир Сохан, відповідаючи на питання Е. Мілянич про стан членства сказав, що найвище число в історії УНСоюзу досягло 89,107 членів у 1970 р. Тепер число членів знизилося до 63,853. З цього 35,892 це активні члени, які платять свої вкладки. 27,961 це члени з виплаченими грамотами. 3,756 членів мужчин платять передплату зі своїми вкладками. Від 1970 року ми втратили 25,000 членів.

Рома Гадзевич, головний редактор The Ukrainian Weekly подякувала Я. Забродському за вислови похвали. Вона прийняла признання в імені Марти Коломиєць, Христини Лев, Романа Вороновича і Андрія Винницького. Це є група відповідальна за The Ukrainian Weekly і вона їм зложила подяку.

Василь Пастушок дав пропозицію прийняти і затвердити звіти членів Головного Уряду. Його пропозицію підтримав А. Дорошенко. Пропозиція була прийнята.

Сесія закінчилася о 5-ій год. по пол.

Понеділок, 9-го травня 1994 р.
Рання сесія - год. 8:15 рано

11. Звідомлення Статутової Комісії - дискусія і ухвали

Іван О. Флис відкрив ранню сесію та повідомив, що наради продовжуватимуться згідно з програмою Конвенції, Точка 11 - Звіт Статутової Комісії. Попросив голову Статутової Комісії Зенона Голубця відчитати статут, подати пропоновані зміни і пояснити, які зміни зроблено відносно існуючого статуту. Іван О. Флис також пояснив, що голова Конвенції проводитиме дискусією у справі змін статуту.

Зенон Голубець пояснив, що з огляду на обмежений час ми не зможемо пройти усі зміни і тому вибори відбудуться згідно зі старим статутом. Статут ніколи не був виданий українською мовою і тому усі зміни є в англійській мові.

* **Перша пропонована зміна** Статутовою Комісією це перша точка у Articles of Incorporation яка звучить: "*The name or title of this corporation is Ukrainian National Association, Inc.*" Статутова Комісія пропонує: *"The name of the corporation is The Ukrainian National Association, Inc."* Ми пропонуємо додати артикль (article) ***"the"*** перед словом Ukrainian.

Пропозицію прийнято більшістю голосів.
5 голосів здержалося

Іван О. Флис запитав, чи є якісь завваги до змін.

Анна Чопик звернула увагу, що ініціяли нашої установи будуть по англійськи **"TUNA"** а не **"UNA"**.

Уляна Дячук пояснила, що назва надалі остане Ukrainian National Association а артикль **"the"** уживатиметься тільки для граматичної правильности. Ми завжди уживаємо артикль **"the"** з нашою назвою.

Володимир Гетьманський (374) заявився проти артикля **"the"** у назві нашої установи.

Зенон Снилик, головний редактор Свободи сказав, що закралася похибка у тексті Свободи і **"the"** видруковано з великої букви. Похибку справлено.

Іван Скальчук (430) запитався, чому немає тексту статуту і змін в українській мові?

Уляна Дячук пояснила, що над цим тепер працюється. Перейти усі зміни статуту вимагає багато часу і ми мабуть не зможемо їх перейти. Якщо ми знайдемо час, видрукований текст буде готовий для роздачі.

Роман Куропась (20) був також проти уживання артикля "the" .

Нестор Олесницький пояснив, що артикль **"the"** є тільки справою семантики, а не частиною нашої офіційної назви.

Анна Бурій (402) запитала, чому у Конвенційній залі немає канадського прапору.

Уляна Дячук відповіла, що канадський прапор висів у залі протягом останніх трьох днів. Після бенкету готелевий персонал мабуть усунув його. Ми попросимо їх вивісити знов канадський прапор.

Мирон Куропась погодився з Н. Олесницьким щодо граматичної правильности артикля **"the"** який мусить бути доданий у деяких випадках.

Мирон Руснак (217) пояснив, що **"the"** тільки модифікує слово Association а не Ukrainian. Уважає, що дискусія на цю тему є зайвою.

* **Друга пропонована зміна** це друга точка у "Articles of Incorporation", звучить: *"The purpose and objects for which this corporation is formed are to promote unity, social intercourse etc......."* Пропонована зміна звучить: *"The purpose and objects for which this corporation is formed are to promote unity and social relations etc...."* Слово *"social intercourse"* є викреслені. У цій справі не було дискусії.
Більшість схвалила зміну.
Один здержаний голос.

* **Третя пропонована зміна** буде мати вплив на працю діяльности поза межами ЗСА і Канади. Текст другої точки у Articles of Incorporation звучить " *....descendants residing within the United States and its possessions and within the Dominion of Canada....*". Пропонована зміна звучить "*....descendants residing within the United States and its possessions, within Canada and elsewhere....*" У зміні пропущено слово "*Dominion*" і додано "*and elsewhere....*", чим дається УНСоюзові змогу розвивати діяльність поза кордонами ЗСА і Канади. Дискусії не було.
Більшість схвалила зміну.
Один голос здержаний.

* **Четверта пропонована зміна** також відноситься до точки другої у Articles of Incorporation, яка звучить: "*....newspapers in their own and English languages....*". Пропонована зміна звучить: "*....newspapers in Ukrainian, English and other languages*". Слова "*in their own*" є заступлені "*Ukrainian, English and other languages.*" Це дає змогу УНСоюзові розвивати працю у країнах, де уживається інші мови. Дискусії не було.
Зміну прийнято одноголосно.

Нестор Олесницький дав внесок, що приймаючи поняття поширення теренів нашої діяльности до *"elsewhere"* і включивши слово *"other languages"* ці зміни повинні бути введені всюди у статуті.
Пропозицію прийнято одноголосно.

* **П'ята пропонована зміна** це зміна назви з "*Supreme Assembly*" на "*General Assembly*". Якщо Конвенція заявиться за зміною, ця зміна мусить бути введена скрізь у статуті. Ця зміна зі *Supreme на General* буде введена в основній грамоті і статуті УНСоюзу за виїмком титулів Екзекутивних урядовців, де у їх титулах слово **"Supreme"** буде пропущене і уживатиметься титул предсідник, касир і т.д. У цій справі дискусії не було.
Зміну прийнято одноголосно.

Іван Куйдич (331-261) запитав чи всі пропозиції і питання звернені до Статутової Комісії були розглянені.

Уляна Дячук йому відповіла, що всі пропозиції змін статуту були розглянені Екзекутивою і передані Статутовій Комісії цеї Конвенції. Під цю пору ми обговорюємо тільки основну грамоту а не статут.

12. Звідомлення Фінансової Комісії та визначення висоти запорук і платень членам Головного Уряду

Іван Ґавалюх (377), голова Фінансової Комісії просив усіх перечитати звіт предсідника У. Дячук. Звіт її охоплює минуле та вглядає у майбутнє. І. Ґавалюх хоче, щоб усі знали факти і краще зрозуміли, як дійшло до наших втрат. Він закликав делеґатів до позитивної постави і представив секретаря Фінансової Комісії Олександра Серафина.

Олександер Серафин (175) звітував в українській і англійській мові. Він відчитав список членів Фінансової Комісії, яка була призначена Екзекутивою.

Склад Фінансової Комісії:
- **Іван Ґавалюх (377) - голова**
- **Олександер Серафин (175) - секретар**
- **Микола Андрухів (471)**
- **Микола Дяківський (161)**
- **Іван Сєрант (86)**

Завданням Фінансової Комісії було:
1. Порівняти прибутки і видатки за 1993 р. з бюджетом затвердженим річними нарадами в 1993 р. і приготовити бюджет на 1994 р.
2. Приготовити пропозицію висоти денної дієти делеґатів для затвердження Конвенцією.
3. Приготовити пропозицію висоти платень Головного Екзекутивного Комітету на 1994 -1995 роки.
4. Приготовити пропозицію дотацій церковним, громадським і науковим організаціям на 1994 - 1995 р. і конвенційних делеґатів на Фонд Відродження України.
5. Переглянути фінанси Свободи, Українського Тижневика і Веселки та запропонувати рекомендації стосовно цих видань.

Для улегшення устійнення певних рішень, члени Комісії засягли опінії поодиноких делеґатів, членів Екзекутиви. Базуючись на збірних фактах, аналізі фінансових звітів та інших матеріялах, Комісія спрецизувала певні пропозиції до затвердження 33-ої Конвенції.

1. Бюджет УНСоюзу на 1994 р.: Фінансова Комісія разом із головним касиром перейшла та проаналізувала прибутки та витрати за 1993 р. як також усі пропозиції запропонованого бюджету і поробила устійнені зміни. Комісія вважає, що пропоновані цифри є реальними і рекомендує Конвенції прийняти цей бюджет.
2. Висота дієти: Фінансова Комісія пропонує Конвенції піднести дієту делеґатів та інших учасників Конвенції з 150 дол. до 160 дол. денно.
3. Платня Екзекутивного Комітету: Фінансова Комісія рекомендує Конвенції продовжити теперішні платні, без змін, на один рік. Також пропонує, щоби платня нових членів Екзекутиви виносила 85% платні вибуваючого члена. Новий член повинен одержати 5% підвишку кожного року, протягом трьох років на його пості.
4. Дотації науковим, церковним і громадським організаціям і на Фонд Відродження України: Фінансова Комісія рекомендує Конвенції затвердити дотації на 1994 р. в сумі 50,000 дол. Також пропонує, щоби кожний конвенційний делеґат пожертвував 25 дол. на Фонд Відродження України, які відтягнеться від їх дієти. Фінансова Комісія закликає членство УНС повертати свої дивіденди або робити окремі вклади на Фонд Відродження України УНС згідно з рішенням 32-ої Конвенції.
5. Фінанси публікацій УНСоюзу: УНСоюз завжди фінансово піддержував свої публікації. Одначе розбіжність між прибутками і видатками значно збільшилася протягом останніх років. Щоби виправити цей недобір, Фінансова Комісія розглянула кілька пропозицій. Беручи під увагу сентимент делеґатів Конвенції виявлений протягом перших чотирьох днів нарад, Комісія пропонує залишити Свободу, як щоденник і інші видання УНСоюзу так, як до тепер, але піднести передплати нечленів до 100% а членів до 75% коштів починаючи від 1-го липня 1995 р. Майбутні зміни в коштах повинні віддзеркалитися у передплатах читачів у цьому самому відсотковому відношенні.

Щоби осягнути цю мету, пропонуємо піднести передплати від 1-го липня 1994 р. за Свободу для членів до 45 дол. річно, а для не членів 65 дол.; Українського Тижневика до 20 дол. для членів і 35 дол. для нечленів; Веселку до 8 дол. для членів і 10 дол. для нечленів. Рік пізніше, тобто 1-го липня 1995 р. передплата Свободи для членів 65 дол. річно; а нечленів 85 дол.; Українського Тижневика на 35 дол. для членів і 50 дол. для не членів. Передплата Веселки піднесеться на два доляри для членів і нечленів річно.

Олександер Серафин (175) запропонував цей бюджет для розгляду Конвенції і відкрив дискусію.

Йосип Лисогір (325) звернувся зі запитом, чи Фінансова Комісія провірила скільки уже видано у чотирьох місяцях бюджетного року, бо сьогодні ми вже ввійшли у п'ятий місяць. Запитав, чому ці інформації дотепер не є друковані у наших газетах. Й. Лисогір запитав чи О. Серафин пропонує схвалення оперативного недобору у сумі 400,000 дол. на Союзівці. Він був зацікавлений чи контролери стейтового уряду забезпечення звернули увагу на недобір і яка була їх реакція.

Олександер Благітка відповів, що у підготові проєктованого бюджету 1994 р. взято до уваги цифри перших трьох місяців. Передбачений дефіцит Союзівки цього року є приблизно 400,000 дол. Висліди друкується негайно після їх виготовлення як тільки є місце у газеті. Головний касир сказав, що під цю пору відбувається перевірка УНС, яку переводить уряд стейтового забезпечення. Контролери завважили дефіцит і питали, які заходи вжиє УНС, щоб його зупинити. Касир уважає, що треба піднести ціни на Союзівці і передплату на наші видання. Фінансові звіти будуть друковані у газетах. Приготовляючи рекомендації уряд взяв до уваги перший квартал.

Уляна Дячук пояснила, що контролери стейтового забезпеченого уряду проводять перевірку кожних три роки. Це не є спеціальна контроля. Вони розпочали перевірку у грудні 1993 р. і ще досі не закінчили. У. Дячук і О. Благітка поінформували контролерів про дефіцит, запевняючи їх, що ця справа буде порушена на Конвенції. Предсідник і касир були присутніми на всіх засіданнях Фінансової Комісії. Вони відповідали на всі питання і виявили усі цифри. Звіт Фінансової Комісії представлений Конвенції є правдивим образом наших фінансів.

Олександер Серафин сказав, що пропонований бюджет був виготовлений заздалегідь і є оснований на кошторисі 1993-го року. Заявив, що ми надалі у наступному році будемо підтримувати Союзівку і видавництво. Просив делеґатів проголосувати за бюджет 1994 р.
Бюджет був прийнятий більшістю голосів.
12 здержалося.
Запропонував піднести дієти делеґатів зі 150 дол. до 160 дол. денно. Дискусії не було.
Пропозицію прийнято більшістю голосів
5 проти.

Наступною справою до вирішення були платні Екзекутивних урядовців. Платні для Екзекутивних урядовців Фінансова Комісія запропонувала ще на один рік задержати на тому самому рівні.

Нові члени Екзекутиви отримуватимуть першого року 85% платні свого попередника. Останні 15% будуть розложені на 3 роки, додаючи до платні по 5% кожного року. В четвертому році платня нового члена буде дорівнювати платні його попередника. За цей час новий член Екзекутиви ввійде вповні у свої обов'язки.

Йосип Лисогір (325) пропонував зменшити платні з огляду на дефіцит.

Левка Паньків (125) не є згідною з Й. Лисогором, уважає, що члени Екзекутиви є оплачувані надто низько і заслуговують на кращу платню. З огляду на пляноване обмеження наших видатків пропонує платні членам Екзекутиви залишити такими самими. Голова Фінансової Комісії подав річні платні Екзекутивних Урядовців :

- Предсідник	$84,000
- Секретар	$72,000
- Касир	$72,000

Пропозицію задержати платні на один рік на тому самому рівні О. Серафин дав під голосування.
Пропозицію прийнято більшістю голосів,
7 - проти
23 - здержалося

Фінансова Комісія запропонувала призначити 50,000 дол. до розділу всім організаціям (науковим, релігійним, громадським) і на Фонд Відродження України (ФВУ) та, щоб кожний делеґат зі своєї дієти пожертвував 25 дол. на цей фонд.

Рома Гадзевич запитала скільки грошей з цих 50,000 дол. призначено на ФВУ. Тому, що ФВУ є окремим фондом з цих грошей не виділяється жодної суми.

Іван Куйдич (331) запитав скільки грошей на ФВУ зложили делеґати попередньої Конвенції і як ці гроші були розподілені.

Уляна Дячук вибачилася, що не пам'ятає точної суми, яка своєчасно була проголошена у пресі. Пояснила, що всі пожертви на ФВУ входять до загального фонду, з якого виасиґновується усі датки. Точний перелік усіх датків є поміщений у звіті касира.

Володимир Янів (209) згадав, що попередньої Конвенції рішено складати по 25 дол. від делеґата на ФВУ, на який що річно УНСоюз вкладає 100,000 дол. Значючи наш фінансовий стан, чи надалі УНС буде вкладати по 100,000 дол., чи тільки делеґати по 25 дол.

Уляна Дячук відповідаючи сказала, що УНС завжди призначає 100,000 дол. у свому бюджеті і ця сума є у резервах та надалі буде продовжувати.

Переведено голосування четвертої пропонованої точки, у якій сказано, що сума пожертв на ФВУ буде виносити 50,000 дол., на яку кожний делеґат зі своїх дієт пожертвує 25 дол.
У висліді голосування були:
2 голоси проти
5 голосів здержалося

Іван Ґавалюх (377-369), Голова Фінансової Комісії відчитав п'яту пропоновану точку, а саме фінанси видань УНСоюзу. УНСоюз завжди підтримував видавництво, а останніми роками розбіжність між приходами і розходами публікацій була дуже значною. Комісія пропонує зберегти Свободу щоденником, а The Ukrainian Weekly та інші видання у тому самому виді. Це є настрій Конвенції. Пропонується підвишка передплат на всі наші видання - 75% для членів а 100 % для нечленів починаючи від 1 липня 1995 р. Ця підвишка повинна бути дворазова.

Від 1-го липня 1994 р:

Свобода	$45.00	для членів
	$65.00	для нечленів
The Ukrainian Weekly	$20.00	для членів
	$35.00	для нечленів
Веселка	$ 8.00	для членів
	$10.00	для нечленів

Від 1 липня 1995 р. підвишка передплат:

Свобода	$65.00	для членів
	$85.00	для нечленів
The Ukrainian Weekly	$35.00	для членів
	$50.00	для нечленів
Веселка	$10.00	для членів
	$12.00	для нечленів

Олександер Серафин відкрив дискусію.

Тимко Бутрей (164) заявився за підвишкою, але постепенно. Підвишка передплати повинна бути розложена на чотири роки.

Атанас Слюсарчук (174) сказав, що підвищуючи ціну Свободи до 45 дол. ми підвищуємо на 300%. Це може відстрашити майбутніх членів. Згідно зі статутом кожний член обов'язаний передплачувати Свободу, тепер ми мусимо застановитися чи даємо членам вибір передплачувати її чи ні.

Ірена Щерба (173) уважає, що всіх членів ми повинні трактувати однаково. Члени, які уродилися в Україні мусять передплачувати Свободу. Вони всі вже старші. Це не справедливо покладати ввесь тягар тільки на тих, що уроджені в Україні. Ми мусимо знайти альтернативу.

Михайло Карачевський (221) схвалює підвишку, але уважає, що ми не повинні членів, які роджені в Україні надалі зобов'язувати передплачувати Свободу.

Мирон Ґрох (461) пропонував передплату подвоїти, а не підносити в три рази.

Осип Рінник (353) уважає, що пропонована підвишка є надто високою. Завдяки Свободі ми здобуваємо членів.

Іван Телюк (414) навів факт, що приблизно 30% членів УНСоюзу є членами УККА, але дуже мало матеріялів поміщується у Свободі на теми УККА.

Іван Лаба (177) запитав чи жінки-члени є зобов'язані передплачувати Свободу. Уважає, що також повинні передплачувати.

Уляна Дячук пояснила, що тільки члени мужчини роджені в Україні є зобов'язані передплачувати Свободу.

Татяна Сілецька (233) пропонувала зобов'язати усіх, хто не читає по-українськи передплачувати The Ukrainian Weekly. Чому ці, що уродилися в Україні є покарані передплачувати Свободу.

Зеновія Зарицька (327) думає, що підвишку передплати треба розложити на чотири роки. Передплачувати Свободу не є жодною карою.

Бернард Корчинський (421-502) запитав, чи члени-канадці можуть вплачувати передплату у канадській валюті. Більшість газет полягає на доходи з оголошень, а не з передплат. Треба посилити оголошення для кращого фінансування наших газет.

Михайло Нич (397) уважає, що всі є схильні піднести передплату, але чому є така різниця ціни для членів і нечленів. Даючи низьку передплату ми заохочуємо інших вступати в члени УНСоюзу. Висловив побажання, щоб підвишку розложити на чотири роки.

Олекса Скібіцький (285) уважає, що скорочень треба шукати на інших відтинках. Підвишка є надто висока і буде тяжко придбати нових членів. Надто висока підвишка принесе УНСоюзові більше втрат, як користі.

Стефан Ґоляш (379) підтримує усіх, що уважають підвишку надто високою. Передплату за Свободу треба тільки подвоїти з 15 до 30 дол. Поправки можна зробити пізніше. Старші будуть вражені такою підвишкою і ми будемо втрачати членів.

Михайло Кігічак (496) говорив про час напливу українців до Сієттл. Вони не говорили і не читали по-англійськи. Для них одиноким джерелом інформацій була Свобода. Завдяки Свободі М. Кігічак зорганізував 206 членів у 1989 р. Якщо ми піднесемо ціни на газети зависоко, нам не тільки буде важко зорганізувати нових членів, але також ми можемо деяких втратити.

Варка Бачинська (184) також поділяє думку, щоб піднести ціну на передплату, але це повинно бути постепенно. Перша підвишка Свободи до 30 дол. Після бухгальтерійного відокремлення розрахунків передплати можуть бути підвищені пропорційно, згідно з постановою Екзекутиви.

Анна Гарас просила делеґатів взяти до уваги потреби вдів, які не мають пенсій і не можуть дозволити собі на таку ціну.

Іван Радь (320) уважає, що піднесення ціни за газету не розв'язує проблеми дефіциту. Ми мусимо обмежити наші видатки. Інакше наша організація потерпить, не маючи нових членів.

Лонгін Старух (172) порівняв ціну його місцевої газети, якої ціна виносить 2.50 дол. тижнево або 130 дол. річно, з ціною Свободи. На його думку Свобода подає більше інформацій, як місцева газета. Він не любить жодних підвишок, але ця підвишка ціни не є такою поганою.

Лев Боднар (131) уважає що наш недобір ми пробуємо покрити піднесенням передплат на наші видання. Можливо, що на папері це буде виглядати добре, але в дійсності це доведе у багатьох випадках до згрошевлювання членських грамот. Він підтримує 100% підвишку передплати.

Ольга Літепло (361) запитала, чи підвишка буде мати вплив на вкладки усіх членів, нових і старих.

Уляна Дячук відповіла, що вкладки будуть підвищені відповідно до піднесеної передплати, яку ми затвердимо.

Йосип Лисогір (325) вповні підтримував думку підвишки передплати наших видань без огляду, яка вона буде. Ми мусимо мати Свободу і The Ukrainian Weekly. УНС і його членство без цих видань не будуть відповідно функціонувати. Уважає, що у наших газетах є замало статтей про УНСоюз, його користі і діяльність. Громадянство потребує більше докладних інформацій про УНСоюз, які повинна постачати преса.

На цьому перервано дальший хід нарад.

Уляна Дячук представила делеґатам шановного гостя, кажучи, що найбільш важливою особою у кожному стейті, де ми продаємо забезпечення є керівник стейтового забезпеченевого департаменту. Ми маємо шану вітати у нас керівника забезпеченевого депарартаменту Пенсильванії, д-р Синтію Малескі, яка була призначена на цю позицію у квітні 1992 р. У ділянці забезпечення це четвертий найбільший стейт у ЗСА. Д-р Синтія Малескі є членом кабінету губернатора Роберта Кейсі. В гуманітарній галузі вона працювала на рівні державному, інтернаціональному та реґіональному.

Керівник стейтового забезпеченевого департаменту, д-р Синтія Малескі привітала делеґатів українським великоднім привітом "Христос Воскрес" і подякувала усім, що вибрали її родинне місто Піттсбурґ для своєї Конвенції з нагоди 100-ліття. Зложила подяку голові Конвенційного Комітету, Михайлові Комічакові, за зорганізування Конвенції заявляючи, що бути гостем цеї Конвенції є для неї великою приємністю і привілеєм. Подорожуючи, вона зустрічала багато людей різного походження. З приємністю вона репрезентує громадян Пенсильванії. Вона є одиноким керівником слов'янського походження стейтового асекураційного департаменту.

Вона говорила про своїх дідів, яких дорога через Елліс Айленд завела тут. Вони залишили усі життєві надбання у своїй батьківщині, але взяли зі собою дорогоцінну вартість родини, церкви, громади, пошану для життя, пошану для освіти а понад усе тяжку працю. Ці вартості підтримували їх і нас у нашому житті. Ми докладаємо усіх зусиль влити усі ці вартості у наших дітей.

Ми є щасливі, що маючи свободу можемо разом збиратися на різних оказіях, таких як ця Конвенція. Тут ми можемо підтвердити нашу ідентичність і наші вартості. Вона подивляє нас за наші зусилля захищати нашу спадщину і мову, особливо між нашими дітьми. Ми є незвичайними, що маємо щоденну українську газету. Наші дорогоцінні ресурси ми мусимо концентрувати на нашу молодь. Братські організації завжди визначалися своєю добровільною діяльністю. Вони постачали захист усім потребуючим, якого ніде не могли отримати. Ми мусимо продовжувати працю наших предків. Ми потребуємо сили і витривалости створити середовище для наших дітей і їхніх дітей, щоб вони могли продовжувати збирати корисні плоди не тільки у ділянці життевого забезпечення, але також користі громадських послуг і взаємної допомоги. Ми продовжуємо традиції, які перетривали випробування часу. Вона побажала делеґатам якнайкращих успіхів у переведенні конвенції та сили і енерґії у дальшій праці.

Після промови д-р Синтії Малескі приступлено до дальшої дискусії над звітом Фінансової Комісії.

Михайло Карачевський (221) порушив справу членів, які мають понад 80 років. Вони одержують річну дивіденду, яка майже рівняється їх річній вкладці. Запитався, як це буде після підвишки.

Зеновій Голубець (358) уважає, що 300% підвишка є дуже суворою. Членам буде дуже тяжко оплатити Свободу. Він радить, щоб Фінансова Комісія шукала інших, більш справедливих способів підтримати видавництво. Братський Фонд можна піднести до одного доляра.

Микола Пришляк (45) погоджується, що підвишка є зависокою. Просить цю зміну розложити на два роки.

Зореслава Слюсарчук (174) уважає, що тільки ті, що отримують Свободу повинні голосувати у справі підвишки.

Олександер Серафин (175) заявив, що у справі підвишки передплати будуть голосувати усі делеґати, не тільки передплатники.

Дмитро Пристай (43) пропонує давати менші пожертви, але затримати Свободу і не обтяжувати членів вищими ставками.

Володимир Левенець (5) є прихильним до більш реальної підвишки. Ми мусимо пам'ятати про тих, що живуть на визначеним доході. На його думку Фінансова Комісія повинна випрацювати більш реальний плян.

Марія Савчак (25) сказала, що всі члени УНСоюзу повинні передплачувати Свободу і передплати повинні бути включені у вкладки.

Закінчення буде

ПРОПОЗИЦІЯ УРЯДУ ПРЕЗИДЕНТА Билла Клінтона щоб заплатити частину боргу ЗСА в сумі 1 блн. дол. до Організації Об'єднаних Націй натрапила на перешкоду в Конґресі, бо республіканці хочуть заплатити тільки частину боргу та впродовж довшого часу і тільки після того, як ООН погодиться на цілу листу вимог. Ці вимоги починаються від зменшення річної вкладки ЗСА до ООН і заплати за американське військове обладнання уживане мироносними військами ООН до ще більшого зменшення бюджету ООН і переглядy розрахункових книг включно. Як це все закінчиться невідомо, але фактом залишається те, що ЗСА таки залягають з вкладкою та є в боргу перед ООН.

Амбасадор України в Бразилії одержав відзначення

Губернатор стейту Парана, Бразилія, нагородив д-ра Олександра Никоненка „Орденом Пінєйра" — найвищим відзначенням стейту Парана. Вся церемонія відбулася у квітні в стейтовій палаті Іґвасу.

Губернатор Жайме Лєрнер зазначив велику важність події, бо амбасадор О. Никоненко значно прислужився до взаємин між стейтом Парана і Україною.

Супроводили д-ра О. Никоненка голова Українсько-Бразилійської Центральної Репрезентації Йосиф Вельґач, Епарх українців греко-католиків Єфрем В. Кривий, Єпископ на Південну Америку Української Автокефальної Православної Церкви Єремія Ференс, генеральний віце-консул України Юлій Татарченко, почесний консул в місті Параназва Маріян Чайковський, голова Хліборобсько-Освітнього Союзу д-р Євген Чмир, голова Т-ва Прихильників Української Культури Ярослав Гребінник з дружиною, д-р Альфонсо Антонюк (колишній голова Центральної Репрезентації, підприємець в Бразілії — столиця Бразилії) Шерман і Володимир Майстрович, підприємець з міста Апукарана.

Після святочної церемонії вся делеґація була прийнята посадником Куритиби Кассіо Таніґучі. Під час цієї візити д-р О. Никоненко зложив привітання посадникові, прохаючи, щоби під час візити губернатора Жайме Лєрнера в Україні був підписаний договір поміж Куритибою і Львовом, як містами-побратимами.

Д-р Михайло Рубінець

Лекції англійської мови
ПРОСТО ПРО СКЛАДНЕ

<u>Зайняття двадцять шосте</u>

ПРО НЕПРАВИЛЬНІ ДІЄСЛОВА

Як ми вже згадували, англійські дієслова поділяються на дві нерівні групи — правильні дієслова (які відповідають правилові) та неправильні (себто не відповідають правилові). Правило, про яке мова, змальовує утворення форм минулого часу (**Past Indefinite**, або II форми) і форм дієприкметника (**Participle II**, або III форми): I ф. + -ed = II ф. = III ф.

Past Indefinite, або II форма:
When I was young I played basketball.

На початковому етапі вивчення мови учні мають труднощі із запам'ятовуванням великої кількости неправильних дієслів. Їх — біля 250. Одначе більша їх частина, наприклад, дієслова, які означають процеси трудової діяльности: жати, прясти і т.д. в сучасній англійській мові зустрічаються нечасто. Тож на початковому етапі вам прийдеться вивчити II та III форми „всього" 50-70-ти дієслів.

Дієслова поділяються на сильні та слабкі. Це відноситься до самих основ англійської граматики. Сильних дієслів усього 10 й усі вони, природньо, неправильні з точки зору форм. Тим, хто щойно починає вивчення мови, я б радив самостійно скласти свою особисту табличку форм основних сильних дієслів **(to be, can, may, must, shall, will)**.

Як упростити і облегшити собі запам'ятовування неправильних дієслів? У підручниках приводяться їх альфабетні списки. Це вигідно для довідкових цілей, але для запам'ятовування — ви вже, напевне, переконалися — майже безнадійно. Пропоную вам іншу систему вибору — за подібністю утворення і звучання; поскільки англійські неправильні дієслова поділяються на декілька груп (наведемо лише найпростіші приклади, за бажанням ви зможете доповнити кожну групу; в дужках показані II і III форми дієслова).

1-ша група — короткі односкладові дієслова, у яких усі три форми співпадають:
cut (cut, cut) — різати;
put (put, put) — класти;
let (let, let) — дозволяти;
shut (shut, shut) — вимикати, зачиняти
cost (cost, cost) — коштувати;
hit (hit, hit) — ударяти.

У дієслова **read** II і III форми **(read, read)** вимовляються так само, як і слово **red**.

2) **send (sent, sent)** — посилати;
lend (lent, lent) — позичати;
bend (bent, bent) — згинати;
spend (spent, spent) — тратити.

3) **know (knew, known)** — знати;
grow (grew, grown) — рости;
blow (blew, blown) — дути
throw (threw, thrown) — кидати

4) **lead (led, led)** — вести;
feed (fed, fed) — кормити;
bleed (bled, bled) — кровавити.

5) Для цієї групи характерне чергування голосних:
sing (sang, sung) — співати;
ring (rang, rung) — дзвонити;
drink (drank, drunk) — пити;
swim (swam, swum) — плавати;
begin (began, begun) — починати;.

6) **feel (felt, felt)** — відчувати;
sleep (slept, slept) — спати;
keep (kept, kept) — тримати, зберігати;
weep (wept, wept) — плакати;
sweep (swept, swept) — замітати.

7) **bear (bore, born)** — терпіти (виносити); родити;
tear (tore, torn) — рвати;
wear (wore, worn) — носити (одяг);
swear (swore, sworn) — клястися, сваритн.

8) Дієслова цієї групи тільки в написанні трохи відійшли від правила, а дієслово **say** — ще й у вимові; (читається як „сед").
lay (laid, laid) — класти;
pay (paid, paid) — платити;
say (said, said) — сказати.

У цій групі останні 5 букв завжди читаються однаково: **bought** (як „бо-от"), **caught** (як „ко-от") і т. д.:
bring (brought, brought) — приносити;
think (thought, thought) — думати;
fight (fought, fought) — боротися;
buy (bought, bought) — купувати;
catch (caught, caught) — ловити;
teach (taught, taught) — вчити.

Буде добре, якщо ви самі для себе складете ще одну групу з таких дієслів, як: **do, go, get, see** і т.д. Але цеії список вже не буде таким легким для запам'ятовування. Спробуйте самі знайти спільне в побудові II і III форм у дієслів: **eat, give, take, fall**.

Зверніть увагу, що звичайно усі три форми мають спільну основу. Є тільки двя вийнятки: **to be — was/were/been** і **to go — went/gone**, у яких I і III форми мають спільну основу, а основа II форми — відрізняється. Але і в українській мові, порівняйте: є — був, іду — йшов.

Якщо мається на увазі дія, яка мала місце в минулому часі, то запитальні й заперечливі речення утворюються за допомогою допоміжного дієслова **to do** (у II формі — **did**), а значеннєве дієслово при цьому вживається у I формі:
He bought a new jacket. — Did he buy a new jacket?

Необхідність „переключатися" від однієї форми до іншої — постійне джерело помилок. Ви навчитеся їх уникати, якщо будете постійно вправлятися.
I saw David at school .— I didn't see him.
They called me last night. — Did they call you?

Автор лекцій англійської мови — Віталій Левенталь. Матеріял опрацювала відповідальна за рубрику Галина Колесса. Автор застерігає за собою усі права.

Свячене в Ґлен Спей

Приємне почування кожного з нас, коли в гурті друзів, знайомих відзначуємо традиційну зустріч з приводу урочистого свята, яке зв'язує нас в одне — немов родину. Такою традиційною зустріччю, як і кожного року, було Свячене. У неділю, 4-го травня по Богослужбі в церкві св. Володимира несподівано велике число парафіян обох наших Церков і гостей засіли в церковній залі до святково прикрашених столів. Свято відкрив і ним проводив мґр Михайло Кіндрачук, заступник голови Церковного комітету (голова комітету д-р Євген Грабарчук перешкоджений) привітав пароха о. Івана Тиховича, мужа довір'я інж. Богдана Загайкевича, касира комітету і господаря бенкету Василя Босака, представника Православної Церкви Василя Пищимуху, радних міста Ламберленд Петра Мельника і Анну Ґрунделб, гостей, і в короткому слові розповів, як наша церква, парафія і громада, які постали завдяки оселі УБСоюзу „Верховина", проявляють зв'язок з традиціями наших предків. Поселенці нашого села — це ті, що понесли зі собою поза межі батьківщини любов до рідних традицій і прив'язання до своєї Церкви. Уже друге покоління виростає з нами (постійно або доривочно) і немає нічого більш торжественного, як діти й онуки виростають з тим традиційним почуттям і потребою в певні дні в році бути разом з родиною. І ця традиція в їх душі і пам'яті будуть іти з ними через ціле їхнє життя; це покоління не покине ні родини, ні нації.

Отець Іван провів молитву і при співі присутніми „Христос Воскрес!" посвятив свяченою водою столи з традиційними стравами. Опісля о. Іван підходив до кожного стола і поздоровляв усіх з Христовим Воскресенням.

Наш дяк Богдан Чапля відчитав чуттєво вірш М. Кривого „Христос Воскрес", Анна Пищимуха з відчуттям читала вірш Б. Мигаля „Христос Воскрес", Богдан Кандюк, голова Об'єднання Українців в Ґлен Спей, виголосив привіт і великодні побажання парохові о. Іванові і його дружині Наталці, парафіянам обох Церков, гостям : хай Христове Воскресіння зміцнює віру і надію на Божу опіку і правда й справедливість запанує в нашій державі.

Мґр М. Кіндрачук дякує о. Іванові, що у своєму слові підкреслив багатство і силу нашої родинної традиції і українського релігійного обряду, котрі різьб'ять душі молоді. Далі мґр М. Кіндрачук подякував усім за чисельну участь, за гарні деклямації, за привіт. Велику подяку заслуговує Василь Босак, що віддав багато зусиль при організації зустрічі, Євгенія Явдошин і Анна Грицковян, які доклали багато старань, що при помочі інших пань приготовили бенкет, усім, що причинилися до цього святкування, яке мало характер родинного свята. Отець Іван зазначив, що успіх цієї зустрічі зміцнює надію, що усі ми стрінемося, дай Боже, так само за рік, і молитвою закінчив цю радісну великодню зустріч Свячене.

Н. Н.

ПОРТРЕТ СМУТКУ І УСПІХУ

В 1990 році фільмовий артист Пол Нюман гостив вісім дітей Чорнобиля в своєму таборі в Конектикат. Цей історичний і радісний момент схоплений на тій світлині сьогодні викликає смуток, бо кількоро дітей вже немає між живими. Лиш один учасник — Вова Малофієнко (другий справа) лишився в Америці на лікування і врятувався завдяки Фондові Допомоги Дітям Чорнобиля. Сьогодні, ФДДЧ продовжує свою місію, щоб врятувати якнайбільше таких молодих жертв чорнобильської трагедії... масово висилає медичну допомогу в лікарні України, провіряє вантажі, щоб дійшли до рук потерпілих, підвищує медичну освіту українських фахівців/спеціялістів. Просимо не забувати про дітей, підлітків і новонароджених, котрі впали жертвою Чорнобиля. Завдяки вашим пожертвам ФДДЧ вже допоміг врятувати значну кількість таких дітей і немовлят. Просимо зложити якнайщедрішу пожертву в пам'ять своїх рідних.

Складаю пожертву на суму:

❑ $1,000 ❑ $500 ❑ $250 ❑ $100 ❑ $25 **Other $_________**

Ім'я/Прізвище ______________________________

Адреса ______________________________

❑ За дальшими інформаціями, проситься звертатися до Фонду.

Телефон ____________________

В пам'ять ______________________________

Please make checks payable to CCRF.

Children of Chornobyl Relief Fund

272 Old Short Hills Road, Short Hills, New Jersey 07078 • (201) 376-5140

Всі пожертви повністю звільнені від податків.

У ПЕРШУ НЕВИМОВНО СУМНУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність нашої найдорожчої
ДРУЖИНИ, ДОЧКИ і СЕСТРИ

бл. п.
МАРТИ СТЕФАНІЇ
ШМІҐЕЛЬ
з роду КРАМАРЧУКІВ

буде відправлена заупокійна
СВЯТА ЛІТУРГІЯ з ПАНАХИДОЮ
28-го травня 1997 р. о год. 8-ій ранку
в українській католицькій церкві св. Йосафата
в Рочестері, Н.Й.

Просимо про молитви за спокій душі покійної.

Муж — БОРИС
батьки — ІВАН і МАРІЯ
брат — ОЛЕГ з дружиною РОКСОЛЯНОЮ і сином ОЛЕСЕМ.

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛЮБ В НЮ ЙОРКУ
ділиться сумною вісткою з членами Клюбу та українською громадою, що 4-го травня 1997 р. відійшов у вічність довголітній член Клюбу та довголітній опікун молодечих команд копаного м'яча

✝

бл. п.
МИКОЛА СОБЕНКО

Похоронено покійного 7-го травня з церкви св. Юра в Ню Йорку на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дітям покійного, донці ЗЕНІ та синові ЛЮБОМИРОВІ, глибоке співчуття висловлює

УПРАВА УСКУ-у

Відбулися...

(Закінчення зі стор. 1)

21—24-го серпня, в приміщенні Жовтневого Палацу. Підготовчий комітет очолює Василь Дурдинець, а до комітету входять представники України і діяспори. Президент України Леонід Кучма видав вже у цій справі окремий указ. І. Драч ствердив, що треба конче зберегти ту світову централю, щоб українці цілого світу могли дружньо співпрацювати та спільно розв'язувати проблеми.

Голова ОУП і Організаційного комітету українців у Польщі Юрій Рейт у своєму слові подякував І. Драчеві та іншим гостям за приїзд та участь у конґресі та тим за потвердження того, що ОУП є складовою частиною українського народу. Він також схарактеризував ролю ОУП і Конґресу як доказ всеукраїнського об'єднання з участю духовенства та 20-ох організацій. Він заторкнув також відзначення 50-річчя Акції „Вісла", спільну декларацію українсько-польську, що була подана до загального відома, і двох цілей, які стоять перед ОУП — встоятися в Польщі як окрема національна група та наладнати відносини з Польщею.

В обговоренні взяли участь амбасадор України в Польщі Петро Сардачук і амбасадор в Словаччині Дмитро Павличко, депутат Верховної Ради України Микола Жулинський, голова УККА Аскольд Лозинський, представник СКУ Омелян Коваль, заступник голови УАКР Володимир Процик, голова СУБ Любомир Мазур, представниця Української Ініціятиви в Чеській Республіці Лідія Райчинець та інші. Йшлося про сучасний стан праці УВКР. Висловлена серед інших думка про правильність місця осідку в столиці України Києві і необхідність очолювати її громадянином України.

Другого дня, 4-го квітня, в амбасаді України відбулося прийняття для представників України, діяспори і Об'єднання Українців у Польщі з нагоди засідання УВКР. Амбасадор П. Сардачук вручив грамоти Президента України Леоніда Кучми провідним діячам ОУП.

5-го квітня президент Польщі Алєксандер Кваснєвський в Президентському палаці прийняв делеґатів УВКР в особах: Ю. Рейт (ОУП). І. Драч (УВКР), А. Лозинський (УККА), В. Процик (УАКР), Марія Дупляк (Організація Оборони Лемківщини), Любомир Мазур (СУБ) Англія, Ірина Сп'єх (ЦПУН) Німеччина.

Ю. Рейт, І. Драч, А. Лозинський, В. Процик звернулися до президента А. Кваснєвського з проблемою направлення кривд, нанесених Акцією „Вісла" українському населенню, а також про не-обхідність успішно завершити діялог президентів Польщі і України про добросусідські і дружні відносини між їхніми країнами і народами.

Президент А. Кваснєвський в своєму слові, між іншим, запевнив, що ще цього року буде поставлений пам'ятник жертвам табору в Явожні.

Після авдієнції у Президента там же відбулася пресова конференція.

Інші учасники засідання УВКР відвідали інші державні установи та редакцію газети „Наше Слово".

5 і 6-го квітня ц. р. відбувся конґрес українців у Польщі з участю 300 делеґатів від 20-ох українських організацій в Польщі. Гостями конґресу були: Владика УГКЦ Іван Мартиняк, о. В. Ющак, ЧСВВ, від Польської Автокефальної Православної Церкви о. М. Бендза і о. А. Шидловський та учасники засідання УВКР.

Конґрес відкрив голова ОУП Ю. Рейт, проводили ним член парляменту М. Чех і М. Кертичак. Були зачитані привіти від президента Польщі А. Кваснєвського і Президента України Л. Кучми, що його прочитав міністер В. Євтух, прем'єра Польщі В. Тімосевіча, прочитав міністер М. Яґело, Владики Адама та голови УНС Уляни Дячук. У цьому привіті УНС в ЗСА зобов'язується взяти на себе фінансування матеріялів, пов'язаних з Акцією „Вісла".

Привітали конґрес: Епископ Т. Майкович (УГКЦ), православний Владика Авель, сенатор (заступник маршалка сенату) З. Куратовська, заступник голови Сейму А. Малаховський, амбасадор України П. Сардачук, Б. Борисович, Г. Бартодзеії, І. Драч, депутат Верховної Ради України М. Жулинський, О. Коваль (СКУ), А. Лозинський (УККА), В. Процик (УАКР).

Основну доповідь про мартирологію українців у Польщі, виголосив проф. С. Заброварний.

Питанню Акції „Вісла" присвятив своє слово ще при відкритті конґресу Ю. Рейт, який наголосив, що ініціяторам Акція „Вісла" не вдалося здійснити задум: знищити українців у Польщі.

Основні дискусії конґресу велися навколо питань Акції „Вісла", її оцінки і вимог направити її наслідки, як рівнож про необхідність встановлення добросусідських відносин між Україною і Польщею та її народами. Вимоги української меншини до уряду Польщі не є чимось особливим, а лише вимогою справедливости, сказано в дискусії. Без справедливости і правди не може бути мови про поєднання.

В часі конґресу працювало сім комісій: науки, національної спадщини, зв'язків з Україною та українською діяспорою, освіти та виховання, українських організацій в Польщі, культури й мистецтва, молоді.

Конґрес в цілому наголосив ті кривди, які заподіяні в свій час, але є претенсії і до сьогоднішнього уряду, тому що українців в деяких випадках трактується як громадян другої кляси.

Конґрес прийняв документи: Послання до польського народу, до українців у Польщі, до польського Сейму, звернення до України. Конґрес звернувся до Президента і прем'єра Польщі з заявою щодо ліквідації наслідків Акції „Вісла".

В неділю, 6-го квітня, учасники конґресу взяли участь в Богослуженні в Греко-Католицькій і Православних Церквах. Після цього була відлужена Панахида на могилах вояків Армії УНР і зложено вінок на могилі невідомого козака.

Конґрес був добре зорганізований, на високому рівні, і треба надіятись, що піднесені ним питання будуть не тільки враховані, а й полагоджені польським урядом. Запорукою цього була увага і участь найкращих урядових чинників країни.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВОЛОДИМИР БАРДИҐУЛА член УНС Відд. 379-го Т-ва ім. св. Юрія в Чикаґо, Ілл. помер 17-го лютого 1997 року на 71-му році життя. Нар. 1926 року в Україні. Членом УНС став 1953 року. Залишив у смутку дружину Ґерду та родину. Похорон відбувся 20-го лютого 1997 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Мирон Лущак, секр.

АННА ДОБРЯНСЬКА член УНС Відд. 146-го в Дітройті, Миш. померла 2-го січня 1997 року на 77-му році життя. Нар. 23-го березня 1919 року. Залишила у смутку мужа Івана, дочку Софію і внуків Сару і Джонатана Гриневичів. Похорон відбувся 4-го січня 1997 року на цвинтарі Мт. Олівет в Дітройті, Миш.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ШЕЛЕН КОРІНЬ член УНС Відд. 305-го в Магоні Сити, Па. померла 29-го листопада 1996 року на 75-му році життя. Нар. 4-го січня 1921 року в Магоні Сити, Па. Членом УНС стала 1939 року. Залишила у смутку синів Михайла і Ричарда та доньку Ненсі. Похорон відбувся на українському цвинатарі в Магоні Сиіті, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Маргарета Гентош, секр.

Д-р СВЯТОСЛАВ ТОМЮК член УНС Відд. 473-го Т-ва ім. сотн. Ю. Головінського в Монтреалі, Канада помер 1-го січня 1997 року на 75-му році життя. Нар. 1922 року в Кутах, Україна. Членом УНС став1967 року. Залишив у смутку синів Марка і Богдана, сестру Александру, братів Маркіяна, Ігоря і Богдана, родичку Роксану і дальшу родину в Канаді та Україні. Похорон відбувся 6-го січня 1997 року на цвинтарі „Нотре Даме дес Наігес" в Монтреалі, Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Віра Баніт, секр.

ПЕТРО КАПІТАНЕЦЬ член УНС Відд. 174-го Т-ва „Ватра" в Дітройті, Миш. помер 13-го грудня 1996 року на 68-му році життя. Нар. 1928 року в Золочеві, Україна. Членом УНС став 1880 року. Залишив у смутку дружину Юлію, сина Юрія з дружиною, сина Романа, дочки Христину і Наталю з родинами, внуків Адю, Степана, Лесю і Діяну, та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся на цвинтарі Мт. Воскресіння в Мт. Клеменс, Миш.

Вічна Йому Пам'ять!

Віра Кривий, секр.

ПЕРСАЙД ФУЦАК член УНС Відд. 88-го Т-ва „Союзівка" в Кергонксон, Н.Й. померла 11-го січня 1997 року на 83-му році життя. Нар. 1-го червня 1913 року в Ню Йорку, Н.Й. Членом УНС стала 1976 року. Залишила у смутку сина Ричарда Ределлі з родиною. Похорон відбувся 14-го січня 1997 року на Long Island Cremation in West Babylon, N.Y.

Вічна Йому Пам'ять!

Стефанія М. Гаврилюк, секр.

ОЛЕКСІЙ ФІЛЬ член УНС Відд. 488-го у Фенікс, Арізона помер 23-го грудня 1996 року на 83-му році життя. Нар. 1914 року в Жукові, Україна. Членом УНС став 1966 року. Залишив у смутку дружину Теклю, сина Олександра з дружиною Дженіфер і троє внуків: Миколу, Дерика і Елизабет. Похорон відбувся 27-го грудня 1996 року на цвинтарі Рестгевен Парк у Фінікс, Арізона.

Вічна Йому Пам"ять!

Секретар

ВОЛТЕР Р. ЛЕВУС член УНС Відд. 220-го в Чикаґо, Ілл. помер 10-го жовтня 1996 року на 49-му році життя. Нар. 10-го серпня 1947 року. Членом УНС став 1949 р. Залишив у смутку дружину Морін (О'Лірі), пасербів Джорда Вендел мол., Криса Вендел, внуків Єремію, Джейсона, Миколу, Дженіфер і Юрія, маму Марію Стасюк (Микола), племінника Івана Левус. Похорон відбувся 15-го жовтня 1996 року в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар